

Anul XV Nr. 6 (103) 2004

Marina Română

Revista Forțelor Navale Române

Apare la două luni

36 de pagini

37.000 lei

www.fortele-navale.ro

EVENIMENT

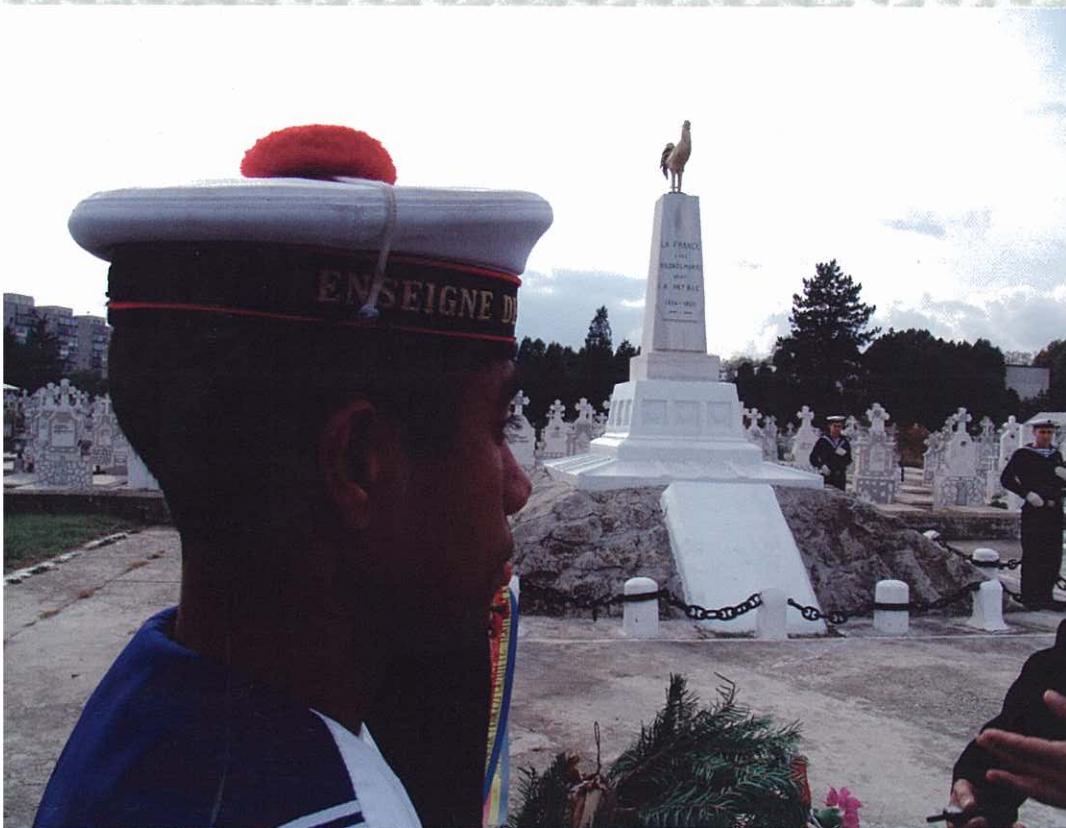
Fregata Regele Ferdinand a ajuns în țară

EXCLUSIV

Interviu cu ambasadorul SUA în România

Ochiul Flotei

Ochiul Flotei va fi permanent **atent** la activitatea marinarilor militari și vă va prezenta cele mai semnificative **instantanee** din **Forțele Navale**.

Jacoubet la Constanța

22 octombrie 2004. Instantaneu de la ceremonia depunerii de coroane de flori de către echipajul avizoului *Enseigne de Vaisseau Jacoubet*, aflat în escală la Constanța, la monumentul soldaților francezi din Cimitirul Central din Constanța.

(foto Bogdan Dinu)

R.M.S.Grozavul la datorie

9 decembrie 2004. *R.M.S.Grozavul* a fost prima navă militară care a luat contact cu fregata *Regele Ferdinand*, aflată la ancoră travers de Eforie, cu o zi înainte de sosirea oficială. Instantaneu din timpul ridicării la bord a baloanelor de acostare preluate de la fregată.

(foto Soare Bonea)

Schela la bord!

10 decembrie 2004. Ceremonialul sosirii fregatei *Regele Ferdinand* în Portul militar Constanța. N.S.Mircea surprinsă într-un instantaneu fotografic la capătul schelei fregatei *Regele Ferdinand*.
(foto Codruț Burdujan)

Sfințirea

10 decembrie 2004. Instantaneu din timpul slujbei de sfințire a fregatei *Regele Ferdinand* de către Î.P.S. Teodosie, în Portul militar Constanța.
(foto Soare Bonea)

Revista Marina Română la Novorossisk

Revista noastră a ajuns să fie cunoscută și în Rusia. Pe corveta CAm. *Horia Macellariu* (265) la BLACKSEAFOR 2004.
(foto Codruț Burdujan)

**GRUPUL MASS-MEDIA
AL FORTELOR NAVALE**

Redactor-șef:

Locotenent-comandor

Ion BURGHISAN

e-mail: ion.burghisan@fortele-navale.ro

MARINA ROMÂNĂ

Revistă fondată în 1990,

editată de Statul Major

al Forțelor Navale

Secretar de redacție:

Maior Costel SUSANU

e-mail: costel.susanu@fortele-navale.ro

Redactor:

Bogdan DINU

e-mail: bogdan.dinu@fortele-navale.ro

Traducere texte:

Marian Mustătea

Mugurel Poleanschi

ADRESA REDACȚIEI:

Hotelul Militar Constanța

B-dul Mamaia nr. 92

0241 - 619 539 (redactor șef)

0241 - 615 700 int. 172 (redacția)

0241 - 619 539

e-mail: marina_romana@fortele-navale.ro

Se editează 6 numere pe an,
cu apariție la două luni.

Ediția s-a încheiat pe data de
16 decembrie 2004

NORME DE COLABORARE:

Cititorii pot trimite pe adresa
redacției texte și fotografii care se
încadrează în tematica revistei.
Manuscrisele nu se înapoiază.
Răspunderea juridică pentru
conținutul articolelor aparține în
exclusivitate autorilor, conform
art. 206 CP.

COPYRIGHT:

Este autorizată orice reproducere
cu condiția specificării sursei.

ISSN: 1222-9423

B-00324

Tehnoredactarea și tiparul:

B-dul I.C. Brătianu nr. 5, Constanța

Tel: 0241 - 58 21 30, 58 21 19

e-mail: office@cugetliber.ro

DTP: Mircea TUDOR

Coperta I: Fregata
Regele Ferdinand

Coperta IV: Revista
Marina Română
în anul 2004.

SUMAR

ȘTIRI DIN FLOTĂ

4

EVENIMENT

**Fregata Regele Ferdinand
a ajuns în țară**

6

INTERVIUL REVISTEI

"ESTE NORMAL CA ROMÂNIA SĂ DISPUNĂ DE FORȚE NAVALE"

Interviu cu
Excelența Sa Jack Dyer Crouch II,
ambasadorul Statelor Unite ale
Americii în România

12

PAVILION NATO

Forțele Navale -
sensul transformării

20

AVIZOUL EV JACOBET ÎN ESCALĂ LA CONSTANȚA

26

ARHEOLOGIE SUBACVATICĂ

Scafandrii militari
recuperează vestigii
istorice din Marea Neagră

Cea mai importantă descoperire
submersă din ultimii 15 ani
apartine scafandrilor din
Forțele Navale

28

AZIMUT CULTURAL

Constanța - Brest 2004

Un eveniment nautic de anvergură
europeană reflectat în sălile
Muzeului Marinei Române

32

SEMNAL

34

Locțiitorul șefului Statului Major al Forțelor Navale, contraamiral de flotilă **Ioan Costi** a fost avansat, prin decret prezidențial, începând cu data de 25 octombrie, la gradul de contraamiral.

Comandorul **Neculai Surlă**, șef Instrucție și Doctrină la Statul Major al Forțelor Navale a fost avansat pe 15 decembrie, prin decret prezidențial, la gradul de contraamiral de flotilă.

Noul comandant al Școlii Militare de Maiștri a Forțelor Navale este, începând cu 29 octombrie, comandorul **Costel Avrănescu**. Fostul comandant al instituției, comandorul dr. **Virgil Asofie** a fost numit locțiitor al comandantului Academiei Navale **Mircea cel Bătrân**.

Începând cu 1 decembrie comandorul **Romulus Hâldan**, ofițer specialist în grupul de experți pentru Forțele Navale la Inspectoratul MapN, a fost numit în funcția de șef de stat major la Comandamentul Operațional Naval. (*Costel Susanu*)

foto Ion Burghisan

● Pe 17 noiembrie, la Comandamentul Operațional Naval a avut loc seminarul pe probleme de doctrină navală susținut de o delegație din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord condusă de comandorul **Mark Sloan**. În ziua anterioară, delegația a fost primită la Statul Major al Forțelor Navale, iar la debutul activităților de la Constanța a fost întâmpinată de locțiitorul comandantului CON, contraamiral de flotilă **Petrică Stoica** (foto). Partea română a fost reprezentată la lucrări de ofițeri din CON, Academia Navală, Direcția Hidrografică, Centrul de Scafandri, precum și din echipajul fregatei *Regina Maria*. La seminar au fost abordate în principal subiecte legate de doctrina forțelor navale cu accent deosebit pe utilizarea fregatelor, dar au fost puse în discuție și alte aspecte, cum ar fi conducerea operațiunilor întrunite, dislocarea și transportul efectivelor în teatrele de operații. (*I.B.*)

● La Academia Navală „Mircea cel Bătrân” s-a desfășurat, în prezența șefului Statului Major al Forțelor Navale, contraamiral dr. **Gheorghe Marin**, analiza structurilor acestei instituții universitare. Bilanțul nu a fost simplu de prezentat, șeful SMFN, fost rector al Academiei, accentuând exact punctele fierbinți și delicate ale activității anului ce aproape s-a încheiat. În cele aproximativ două ore de ședință au fost sintetizate realizările anului calendaristic 2004, dar și neajunsurile însoțite de modalități de remediere. Conducerea academiei, recent numită în funcție are, începând din acest an, responsabilități sporite prin resubordonarea Școlii de Maiștri a Forțelor Navale, a Școlii de Aplicație și a Bazei de Instrucție Navală. (*I.B.*)

foto Ion Burghisan

● La Hotelul Militar din Constanța s-a desfășurat, în perioada 16-17 noiembrie, Atelierul de lucru pentru planificarea exercițiului bilateral româno-bulgar pentru securizarea frontierelor, **BLACK SEA GUARD 2005**.

Exercițiul va fi unul de comandament pe hartă cu trupe în teren și se va desfășura în octombrie anul viitor. Fiind un exercițiu de management al crizelor transfrontaliere, va avea ca principal scop verificarea viabilității sistemelor naționale pentru gestionarea în comun a unei crize de o astfel de natură. Delegația bulgară a fost condusă de colonelul **Valeri Hrabor Hristov** iar cea română a fost coordonată de către locțiitorul comandantului Comandamentului 2 Operațional Întrunit, general de brigadă dr. **Visarion Neagoe** și a reunit reprezentanți ai Statului Major General, Comandamentului 2 Operațional, Comandamentului Operațional Naval, Ministerul Administrației și Internelor și Protecției Civile. (I.B.)

● Dragorul maritim *Slt. Alexandru Axente* a împlinit, pe 10 decembrie, 15 ani de la intrarea în serviciul Forțelor Navale Române. Este, pentru o navă, vârsta maturității, vârsta la care poate privi deopotrivă în trecut pentru a-și rememora succesele, dar și în viitor pentru a se mobiliza în fața provocărilor ce urmează. Dragorul maritim *Axente*, vaporul cel mai tânăr dintre cele patru ce alcătuiesc divizionul de Nave Minare-Deminare, a fost construit în Șantierul Naval Mangalia, între anii 1987-1989 după un proiect românesc, iar în acest an a fost înzestrat cu trei șalupe de dragaj teleghidate ce alcătuiesc sistemul TRIDENT. Anul trecut, în cadrul exercițiului multinațional „Cooperative Partner 03” desfășurat la Odessa, dragorul maritim *Axente* a trecut poate cel mai important test din perioada postdecembristă: admiterea pentru executarea misiunilor specifice NATO, în urma unei evaluări riguroase a capacităților echipajului. La trecerea pragului maturității, urăm dragorului maritim

Slt. Alexandru Axente și echipajului său să treacă peste barierele de orice natură, iar vântul bun din pupa să-i desfășoare la catarg, alături de pavilionul național, și pe cel al NATO. (I.B.)

foto Ion Burghisan

Eveniment

Sub pavilion tricolor, **Fregata „Regele Ferdinand”** a ajuns în țară

Locotenent-comandor Ion BURGHISAN

Trecerea Fregatei *Regele Ferdinand* printre farurile Portului Constanța reprezintă, simbolic, trecerea Forțelor Navale de la amplasare la mobilitate. După desființarea unor unități și scoaterea din serviciu a unui mare număr de nave, prima fregată de tip 22 vine să umple golul până acum rămas neacoperit: participarea navelor sub pavilion roșu-galben-albastru la acțiuni în cadrul grupărilor multinaționale, departe de țară.

Under Romanian flag „Regele Ferdinand” frigate arrived in Constanta

As Frigate *Regele Ferdinand* passed through the lighthouses of Constantza Port represents the symbol for transition of Naval Forces, from largeness to mobility. After disbanding units and obsolete ships, the first type 22 Frigate is filling the empty space: participation under the red-yellow-blue flag within NATO and multinational task groups, in blue waters.

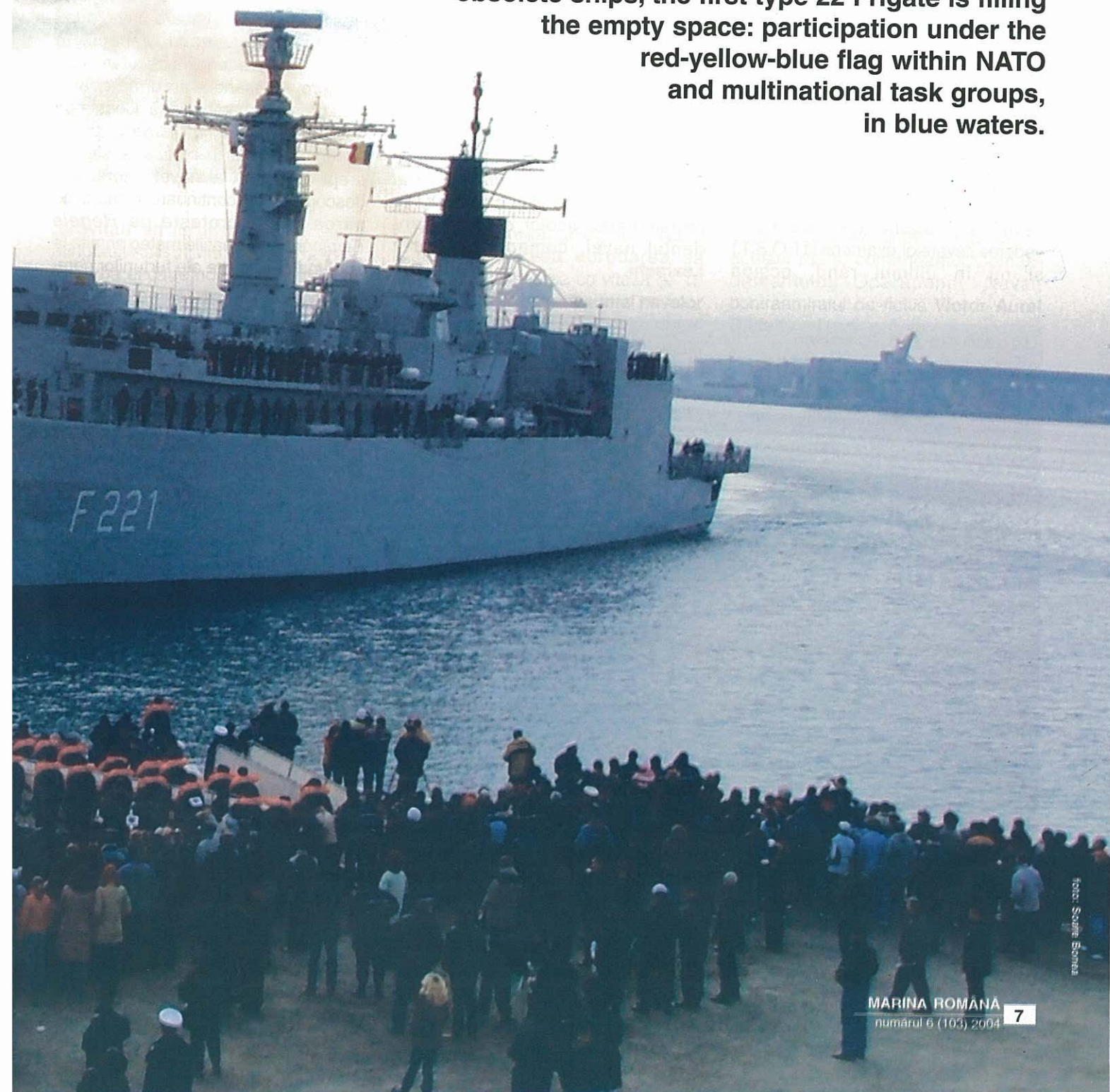

Foto: Scena Româna

Achiziționarea fregatelor tip 22 reprezintă materializarea opțiunii privind dotarea Forțelor Navale cu nave moderne, complet interoperabile cu alte nave din țările membre NATO, care să asigure participarea țării noastre la apărarea colectivă, în cadrul operațiunilor multinaționale coordonate de NATO și UE și totodată, să contribuie la apărarea intereselor României.

Un nou început

Pe 26 noiembrie 2004, ora 13.30 (ora 11.30 ora locală) fregata *Regele Ferdinand* părăsea portul Portsmouth, cel care i-a dat o nouă tinerețe, cu destinația Constanța, portul care i-a dat o nouă identitate. Pe dană se aflau, printre batiste fluturânde, toți participanții la programul în urma căruia, cu echipaj exclusiv românesc, fregata pornea din nou pe valuri: reprezentanții Ministerului Apărării al Marii Britanii și Irlandei de Nord, ai BAE Systems și FSL (prestigioase firme care s-au ocupat de revitalizarea navei), ai FlagShip (preparatorii în vederea severelor examene la F.O.S.T.) și nu în ultimul rând, echipa

românească de reprezentare în cadrul programului.

Prin dezlipirea de la cheu după trecerea prin furcile caudine ale FOST (**FlagShip Officers Sea Training** – celebra Școală de testare a echipajelor britanice), membrii echipajului câștigau pariul cu ei înșiși lansat pe 7 iulie când se reuneau, ca întreg, în Marea Britanie, mai exact la bordul barjei *Cornelius Drebell*. Aceasta le-a fost casă până pe 3 septembrie când s-au mutat pe nava care încă aparținea pe atunci Guvernului britanic.

A urmat momentul 9 septembrie când, prin ridicarea tricolorului la catarg, nava devenea „cel mai nou teritoriu românesc”, dorindu-și prin numele atribuit să continue tradiția glorioasă a distrugătorului *Regele Ferdinand*.

Relațiile personale dezvoltate cu partenerii englezi de la care au învățat foarte multe, a făcut despărțirea ceva mai grea decât se așteptau. „*După ce mai bine de 5 luni abia așteptam să ajungem acasă, la familii, la cei dragi, paradoxal acum parcă am mai fi stat puțin*” ne declară, zâmbind la rememorarea acelor clipe, comandantul navei, comandorul **Sorin Learschi**.

Luna iulie a fost dedicată în întregime probelor pe mare. Civili din Portsmouth, urmași ai multor generații de marinari, se adunau pe cheu să o revadă pe fosta *Coventry* ieșind iar din port. Ba chiar, în spiritul tradiției îndelungate a orașului-port, după data de 9 septembrie, la intrarea în unele pub-uri, unde sunt afișate pe tablă numele navelor ancorate în port, a apărut și *Regele Ferdinand*.

Drumul spre țară

După 5 ore de la plecarea din Portsmouth și aproximativ 70 de mile marine parcurse, nava intra în portul Portland pentru o escală planificată în vederea calibrării aparaturii. Marșul firesc a dus în continuare nava, după trecerea prin Canalul Mânecii, în Biscaya unde furtuna i-a trecut „razant” prin prova, lăsându-i în urmă doar o hulă prea puțin ambițioasă. Coasta de vest a Europei a rămas, pe 1 decembrie, doar în compania siajului drept și hotărât al navei. Gibraltarul descoperea în continuare o mare ce părea că îl ocrotește pe *Regele Ferdinand*. Informațiile meteo primite la bord indicau centre ale furtunilor care

La plecarea din Portul Portsmouth
26 noiembrie

„gravitau” în jurul navei, dar nu o atingeau. Abia în Marea Ionică fregata, în graba ei către noul port de bază, ajunge din urmă vânturile puternice și crestele înspumate ale valurilor. Nu pentru mult timp, deoarece, în portul turcesc Aksaz, nava poposește pentru re aprovizionare și pentru câteva exerciții în comun cu nave turcești din aceeași categorie, exerciții menite să testeze uniformizarea procedurilor folosite, toate acestea în vederea unor viitoare antrenamente în comun.

Salutul turcilor

Pe 6 decembrie, o delegație a echipajului românesc, condusă de către comandantul navei, a fost primită la comandantul bazei navale Aksaz, contraamiralul **Engin Baykal**, într-o vizită protocolară. După aproximativ 48 de ore de binemerită escală destinată parțial refacerii capacității de luptă a echipajului și a navei, aceasta pornește din nou pe mare, în compania altei fregate turcești cu care execută câteva exerciții, bineînțeles după procedurile Alianței din care ambele state fac parte.

Pe 8 decembrie, la intrarea în Dardanele, echipajul avea să simtă din plin ospitalitatea turcească, un fel de

bun-venit adresat „Regelui”. Nava românească avea aprobarea să parcurgă strâmtoarea cu viteza de 15 noduri, viteză rezervată **numai navelor militare turcești**. Regimul juridic al Strâmtoarelor impune tuturor celorlalte nave o viteză maximă de 10 noduri pe parcursul traversării. Mai mult, Bosforul a fost traversat noaptea, fără pilot la bord, fapt permis de asemenea **exclusiv navelor militare turcești**.

Pe 8 decembrie, seara, fregata românească intra în Marea Neagră și lua cap-compas Constanța. Anunțul navigatorului, locotenent-comandorul **Bogdan Tuțuianu**, amplificat de vocea ofițerului de cart, căpitanul **Edith Rada**, care anunța la 09.55 intrarea în apele teritoriale naționale, a fost primit cu urale. Unanime.

A urmat poate ziua cea mai lungă pentru echipaj care, începând cu ora 11.15, la ancoră travers de Eforie, cu țărmul în orizontul vizibil, făcea ultimele pregătiri pentru ceremonia de primire ACASĂ.

„Echipamentele de la bord ne-au permis să executăm un marș deosebit de sigur și ne-au întărit convingerea că achiziționarea acestor nave este o mare realizare pentru Forțele Navale Române, în condițiile noilor misiuni generate de apartenența la Alianță” ne

spunea, cu o siguranță dată de trăirea acestui marș, comandantul Comandamentului Operațional Naval, contraamiralul de flotilă **Victor Aurel Blidea**.

Secția 1399

De la plecarea din țară, mai toți membrii echipajului au trecut prin nenumărate situații inedite: acomodarea cu viața departe de casă, cu alte și alte reguli decât cele obișnuite, cu o navă total nouă, cu mentalități altele decât cele cultivate în țară. La doar două zile de la plecarea din Anglia, o altă situație nemaîntâlnită: duminică, 28 noiembrie, la bord a fost organizată secția de votare nr.1399 pentru alegerile parlamentare și prezidențiale. Conform legii, președinte al secției a fost numit comandantul secund, căpitan-comandorul **Marian Săvulescu**, iar membrii au fost numiți prin tragere la sorți. Maistrul militar **Adrian Narcis Niță** și fruntașul **Marius Ionuț Magda** au deschis la orele 7.00 ușile secției, iar după orele 21.00 au întocmit procesul-verbal care a fost expedit, conform legii, la Statul Major al Forțelor Navale și la Ministerul Apărării Naționale.

Bine ați venit acasă!

Urările de bun-venit cuprind, pe lângă mulțumirile oficialilor adresate echipajului, perspectiva utilizării acestor nave noi, cu autonomie mare și complet interoperabile cu cele ale NATO. De la tribuna oficială, amplasată pe dana militară, ministrul apărării naționale, **Ioan Mircea Pașcu**, spunea: „*Convingerea mea este că Regele Ferdinand, cea mai modernă navă românească, va aduce Forțelor Navale, împreună cu cea de-a doua fregată tip 22, Regina Maria, cu fregata Mărășești, cu alte nave din înzestrarea Marinei Române, un spor major de forță și mobilitate, asigurând o mai mare capacitate de a răspunde cerințelor strategice și operaționale ce decurg din calitatea României de membru NATO. Spațiul strategic în care este situată România crește ca importanță ca urmare a faptului că, prin extindere, Alianța s-a apropiat de una din zonele fierbinți ale Globului, conturând noi responsabilități în domeniul securității maritime.*” Ne aflăm așadar, într-un spațiu strategic nou, cu cerințe noi de răspuns și cu instrumente noi cu care va trebui să facem față acestora. Atât *Regele Ferdinand* cât și *Regina Maria* vor fi exploatate la maxim în acest sens.

Foto: Bogdan DINU

Pasul următor

Pentru păstrarea unei „sănătăți” desăvârșite, echipajul va trece, până la finele anului, printr-o perioadă de recuperare. Aceasta va fi exploatată și de către eșaloanele superioare care vor face o documentare la bord și o pregătire a documentelor de conducere. Nava se va integra în sistemul portului militar Constanța și își va dobândi progresiv, locul

de navă-amiral a Forțelor Navale Române.

În același timp, nava va reprezenta și primul suport de pregătire al echipajului fregatei *Regina Maria*. Marinarii comandați de către căpitan-comandorul **Valentin Borșaru** vor avea, la plecarea în Marea Britanie, avantajul cunoașterii și, într-o anumită măsură al exploatării unei nave identice. Va fi redusă astfel perioada de acomodare la bord, iar timpul va putea fi exploatat pentru aprofundarea cunoștințelor.

În prima jumătate a anului următor (practic până la sosirea în țară a *Reginei Maria*), *Regele Ferdinand* se va afla în perioada de operaționalizare deplină. Vor avea loc ieșiri pe mare și antrenamente în compania fregatei *Mărășești* sau a altora străine care ne vor vizita țara. Această perioadă va reprezenta trecerea de la etapa exploatării în siguranță a tehnicii și armamentului, la cea a exploatării în luptă. Trecerea se va putea face după 6 luni, în urma evaluărilor executate printr-un exercițiu complex similar cu misiunile pe care *Regele Ferdinand* le va putea îndeplini. Un exemplu în acest sens ar putea fi ACTIVE ENDEAVOUR, exercițiu ce se va desfășura în Marea Mediterană în a doua parte a anului viitor și care va presupune controlul traficului maritim într-o zonă stabilă.

Să nu uităm!

Pe perioada staționării, dar mai ales a antrenamentelor desfășurate în Marea Britanie, echipajul a fost „contaminat” de modul de lucru și de atitudine față de respectarea tuturor regulilor la bord, indiferent de costurile materiale pe care le implică aceasta. Mentalitatea dobândită ar trebui conservată pentru ca nava, la rândul ei, să poată răspunde pe măsură. În accepțiunea comandantului navei, pentru echipaj prioritățile imediate ar fi: transferul de informații și experiență către echipajul *Reginei Maria*, păstrarea dorinței de a fi cei mai buni, dorință care i-a promovat pe marinarii de la bord în aceste funcții și în acceptarea derogărilor de la orice regulă. În același timp, experiența acumulată în misiuni de lungă durată va trebui transpusă în modificări ale regulamentelor actuale, dar și ale modului de organizare la bord. Noul **Regulament al Serviciului la Bordul Navelor Forțelor Navale** va cuprinde cu siguranță prevederi speciale referitoare la fregate și la misiuni de lungă durată peste hotare.

„Regele Ferdinand este începutul renașterii Forțelor Navale, este mijlocul de luptă modern de care Armata României avea nevoie pentru a-și îndeplini misiunile care îi revin în calitatea de țară membră NATO.”

General dr. **Eugen Bădălan**, șeful Statului Major General

„După o perioadă de pregătire intensă în Marea Britanie, în marșul spre țară ați reușit să dovediți că sunteți un echipaj. Este un pas foarte important în pregătirea și evoluția dumneavoastră viitoare. Momente ca cel de azi sunt unice în viața și cariera oricărui marinar. Întoarcerea unei nave dintr-o misiune reprezintă întotdeauna un moment extrem de emoționant. Nu poți rămâne indiferent la trăirile intense ale celor de pe mal dar nici la emoția mascată sub sobrietatea specifică marinarii, a echipajului.”

Contraamiral dr. **Gheorghe Marin**, șeful Statului Major al Forțelor Navale

Interviul
revistei

“ESTE NORMAL CA ROMÂNIA SĂ DISPUNĂ DE FORȚE NAVALE”

**Interviu cu
Excelența Sa Jack Dyer Crouch II,
ambasadorul Statelor Unite ale Americii în România**

„IT IS NORMAL FOR ROMANIA TO HAVE NAVAL FORCES”

**Interview with His Excellency Jack Dyer Crouch II,
the Ambassador of the United States of America in Romania**

Consist our intention to offer our readers more information direct from source, we recommend in this number an extensive interview which was given exclusively to our magazine by the Ambassador of the USA at Bucharest. This is the first interview which was given by the ambassador of the USA to the Written Press from Romania (and the second after the interview was given to the Realitatea TV Channel) from his arrival in Bucharest. This fact makes us proud because once again it proves that Marina Română Magazine stay in the first line of the military and national press. On the other hand, the interview indicates the importance which USA give within the framework strategic partnership with Romania - to our Army and, equally, to our Navy. In the next pages you could find how the foreign policy of the United States will evolve concerning Romania, American position about the Băstroe Channel, about donation program of American Military Ships, what is the future of relations with UE, why did the American Defense Secretary visit the Mihail Kogălniceanu Base or how is the Maritime future of Romania seen from USA.

Bogdan DINU

Consecvenți intenției noastre de a oferi cititorilor cât mai multe informații direct de la sursă vă propunem în acest număr un amplu interviu acordat în exclusivitate revistei noastre de către ambasadorul Statelor Unite la București. Precizăm că este primul interviu pe care domnul ambasador l-a acordat presei scrise din România, chiar la ambasadă, (și al doilea după cel de la postul de televiziune Realitatea TV) de la sosirea în București. Acest fapt ne onorează, pentru că dovedește încă o dată că revista Marina Română, cu mijloace mai mult decât modeste, realizează performanțe jurnalistice notabile reușind să se plaseze cu astfel de subiecte nu doar în prima linie a presei militare ci și a publicațiilor de nivel național. Pe de altă parte, interviul denotă și importanța pe care Statele Unite o acordă – în cadrul parteneriatului strategic cu România – Armatei și, implicit, Forțelor Navale Române. În paginile următoare puteți afla, printre multe altele, cum va evolua politica Statelor Unite față de România, care este poziția americană în legătură cu canalul Băstroe, dacă Forțele Navale vor primi ca donație nave militare americane, care este viitorul relațiilor cu Uniunea Europeană, de ce a vizitat secretarul american al Apărării baza de la Mihail Kogălniceanu sau cum se vede viitorul maritim al României din Statele Unite.

O agendă încărcată

- Ați fost numit relativ recent ambasador în România. Care vor fi obiectivele urmărite în mod special în relațiile româno-americane pe timpul mandatului dumneavoastră?

- Avem o agendă foarte bogată și încărcată în cadrul parteneriatului strategic dintre România și Statele Unite. Sunt chestiuni economice, sunt chestiuni de securitate și chestiuni referitoare la democrație și la dezvoltarea unei societăți civile care să poată să se susțină singură. Unul din lucrurile asupra cărora aș vrea să mă concentrez în timpul șederii mele aici este să încurajez România să-și asume un rol mai important în cadrul stabilității regionale, mai ales în zona Mării Negre. În al doilea rând, aș vrea să mă concentrez să încurajez România astfel încât să atragă la rândul ei investiții

americane și din alte țări. Acest lucru este important nu doar pentru economia românească ci și pentru faptul că va crea mai multe locuri de muncă bine plătite în România. În al treilea rând, vreau să mă concentrez asupra conlucrării cu guvernul, cu organizațiile neguvernamentale și cu presa pentru ca unele dintre problemele referitoare la construirea democrației în România, care nu au fost rezolvate, să fie soluționate. Mă refer la libertatea presei, corupția, transparența precum și chestiuni de guvernare, cum ar fi descentralizarea.

- Din biografia dumneavoastră reiese că nu sunteți un diplomat de carieră, ocupând pentru prima oară un astfel de post. Cum se vede România de la București? Diferă de viziunea pe care o aveți în Statele Unite?

- Am ajuns să cunosc și să iubesc poporul român mult mai mult decât aș fi ajuns să o fac la Washington. În călătoriile

mele prin România am observat o moștenire culturală foarte bogată și, de asemenea, un peisaj superb. Acestea sunt lucruri pe care nu aș fi putut să le cunosc. Dar am avut și foarte multe contacte cu România, cu Armata României, pe timpul funcției mele anterioare în guvernul Statelor Unite. Încă înainte de a ajunge aici știam că Armata României este un partener de nădejde al Statelor Unite și că România și poporul român sprijină puternic lucruri foarte importante pentru țara noastră, cum ar fi războiul global împotriva terorismului. Deși am învățat multe lucruri noi despre România și, cu certitudine voi mai învăța până la sfârșitul șederii mele aici, există și lucruri pe care le cunoșteam și pe care acum am avut ocazia să le verific.

- A trecut aproape o jumătate de an de când ați fost numit ambasador. Vă rugăm să ne spuneți care sunt impresiile dumneavoastră despre

foto US Embassy

foto US Embassy

foto US Embassy

România? V-a surprins ceva în mod deosebit? În interviul acordat unui post de televiziune ați afirmat că ați dori ca românii să trăiască mai bine.

- Mai exact, sunt aici de patru luni, de la jumătatea lunii iulie (interviul a avut loc pe data de 23 noiembrie, n.n.). Simultan cu intrarea României în NATO am observat cum o mare aspirație a poporului român s-a împlinit, și anume de a trăi în securitate și stabilitate într-o zonă a lumii în care aceste lucruri nu au fost întotdeauna sigure în trecut. Dar celelalte deziderate care pot fi împlinite prin aderarea la lumea occidentală - creșterea nivelului de trai, crearea locurilor de muncă mai multe și mai bine plătite, condiții de muncă mai bune - au fost atinse deocamdată doar parțial. Acestea sunt unele dintre lucrurile pe care aș vrea să le văd împlinite în timpul mandatului meu, dar desigur că acest lucru depinde foarte mult de modul în care românii înșiși își doresc acest lucru și vor munci din greu pentru a le realiza. Vor trebui să folosească toate oportunitățile care le stau la dispoziție, inclusiv calitatea de viitor membru al Uniunii Europene, vor trebui să creeze un mediu de afaceri care să fie deschis, transparent și care să încurajeze investițiile și oamenii de afaceri. Referitor la prima parte a întrebării dumneavoastră, aș spune că am fost oarecum uluit de modul în care România a reușit să-și păstreze o solidă cultură de origine latină, de mândria pe care românii o au față de această cultură de origine latină și de modul în care această cultură a supraviețuit și a evoluat într-un mediu multiethnic.

Mai multă transparență

- Unele contracte importante din țară au fost acordate unor companii americane. Toate acestea au condus la formularea unor rezerve și chiar critici la adresa României din partea unor state europene. Cum comentați?

- Contractele la care vă referiți sau mai exact contractul cel mai important din acest punct de vedere este autostrada care se construiește între Oradea și Brașov de către firma Bechtel. Noi considerăm că este un proiect bun, necesar. Am încurajat compania Bechtel să fie cât mai transparentă în legătură cu subcontractarea diferitelor părți din acest contract. În același timp am afirmat și am spus răspicat Guvernului român că dorim să vedem mai multă transparență în cazul acordării de contracte de orice fel și am dori să vedem cât mai puține contracte date pe bază de sursă unică. Nu este o situație singulară pentru acest contract cu Bechtel. Există unele companii din

Europa, din Statele Unite dar și din restul lumii care au beneficiat de pe urma unor astfel de contracte.

O contribuție foarte importantă

- România participă cu trupe alături de Statele Unite și celelalte țări ale coaliției în Afganistan și Irak având, în general, o contribuție importantă la războiul global împotriva terorismului. Foarte puține țări din Europa Centrală și de Est au trimis trupe în Irak și Afganistan. Mai mult, o parte din cele care au făcut acest lucru, au anunțat că își vor retrage trupele, cum este cazul Ungariei sau Poloniei. În acest context cum apreciază Statele Unite efortul României și, pe de altă parte, cum comentați retragerea trupelor celorlalte state?

- În primul rând vreau să spun că suntem extrem de mândri de relația pe care am dezvoltat-o cu România în domeniul militar. Pot să vă spun dumneavoastră și cititorilor dumneavoastră că din punctul de vedere al Forțelor Armate ale Statelor Unite, Armata României este printre cele mai dotate și mai capabile armate care servesc împreună cu Statele Unite în Irak și Afganistan. În al doilea rând, aș vrea să subliniez faptul că în Afganistan și chiar în Irak sunt implicate țări care nu fac parte din Europa Centrală și de Est, țări din Europa Occidentală - Marea Britanie, Olanda, Danemarca - alături de Slovacia, Cehia, Ungaria, România și Ucraina. Chiar și în Afganistan putem vorbi de contingente militare importante din Franța și Germania. Toate acestea sunt importante. Chestiunea retragerii cred că trebuie corectată. Polonia nu a luat încă o decizie definitivă. Inițial, Ungaria își programase retragerea trupelor la sfârșitul anului 2004 și au hotărât să-și prelungească prezența până la sfârșitul lunii martie 2005 pentru a trece de perioada alegerilor din Irak. Cred că este un pas pozitiv. Fiecare țară trebuie să ia propriile decizii în ceea ce privește durata prezenței trupelor în Irak și aceasta depinde de foarte mulți factori dar cred că ceea ce am văzut, atât în coaliția din Afganistan cât și în cea din Irak, este un sprijin foarte important. România este departe de a fi singură printre prietenii și aliații săi europeni în această misiune dar, așa cum am spus, Statele Unite sunt foarte mândre și recunoscătoare pentru posibilitatea de a conlucra împreună cu Armata României în aceste misiuni.

- Mulți dintre cititorii noștri sunt militari din Forțele Navale Române și

sunt interesați de evoluția situației și viitorul Mării Negre, de amenințările asimetrice și, într-un sens mai larg, de geopolitica zonei. Profitând de experiența dumneavoastră anterioară, aș dori să vă întreb care credeți că sunt provocările pentru zona Mării Negre și riveranii săi în noul mileniu? Putem vorbi de existența și, implicit, protejarea unor interese americane în această zonă?

o colaborare cât mai strânsă cu și între țările din această zonă în privința amenințărilor asimetrice și a chestiunilor geopolitice. Așa cum am spus, sper ca în timpul mandatului meu să reușesc să încurajez România și alți aliați din regiune să-și asume un rol primordial în rezolvarea acestor chestiuni.

- Credeți că putem vorbi de existența unor riscuri de securitate și de amenințări asimetrice pentru

foto:DRP

- Ați punctat deja un număr de provocări geopolitice în această regiune: comerțul cu arme și echipamente militare, arme de distrugere în masă, tranzitul teroriștilor, un comerț din ce în ce mai intens în Marea Neagră și mai ales schimburile economice influențate de resursele energetice din zona Mării Caspice și a Caucazului. Cred că toate acestea sunt chestiuni care implică nu numai interesul Statelor Unite ale Americii dar în mod sigur și interesul tuturor țărilor din zona Mării Negre. În plus, Statele Unite sunt interesate să vadă o parte din așa zisele "conflicte înghețate" din zona Mării Negre - cum ar fi cele din zona Caucazului sau din Republica Moldova - rezolvate pe cale pașnică și să se ajungă la o anumită stabilitate. Avem aliați foarte puternici în această zonă, România desigur, Bulgaria, Turcia și mulți prieteni și parteneri în acest perimetru, cum ar fi Georgia sau Azerbaidjan. În același timp trebuie să luăm în considerare și interesele Rusiei și Ucrainei care sunt țări importante în această regiune. Aici cred că este în interesul Statelor Unite să promoveze

România cu originea în zona Mării Negre?

- Cred că trebuie să privim amenințările de securitate în contextul cel mai larg posibil. În secolul XXI securitatea nu mai este definită doar de deplasarea unor numeroase forțe terestre, aeriene sau navale. Vorbim de amenințările transnaționale, amenințările asimetrice, cum ar fi terorismul precum și traficul de persoane și narcotice - care pot fi legate și de alte activități, de asemenea de amenințări pe care trebuie să le rezolvăm atât la nivel regional cât și la nivel internațional. În măsura în care aceste amenințări emană din zona Mării Negre, atât România cât și Statele Unite, ca aliat al României, doresc să contribuie pentru rezolvarea lor.

- Relativ recent, Uniunea Europeană și Statele Unite au solicitat guvernului Ucrainei încetarea lucrărilor la canalul Bâstroe din Delta Dunării și reconsiderarea poziției față de acest proiect. Din punctul de vedere al Statelor Unite, cum vedeți soluționarea problemei, având în vedere că România este deja la granița NATO și, din 2007, și la cea a Uniunii Europene?

Sprrijinim poziția României

- Cred că depinde de ambele părți să caute o rezolvare pașnică a acestei situații și cred că în această privință Guvernul României a acționat cu o oarecare abilitate, și-a susținut cazul și continuă să facă acest lucru. Un exemplu în acest sens este recentul raport al Uniunii Europene asupra canalului Bâstroe în care s-a cerut oprirea temporară a lucrărilor astfel încât să se poată face studii pentru a se determina care este impactul asupra mediului și care ar putea fi, sau nu, beneficiile economice ale Ucrainei. Sprrijinim această poziție. Am ridicat chestiunea canalului Bâstroe guvernului Ucrainei, vom continua să discutăm și știu că această poziție a fost făcută clară Ucrainei și de către Uniunea Europeană și de statele membre ale Uniunii Europene. Sper ca prin continuarea acestui dialog și prin faptul că nu vom lăsa ca această chestiune să ajungă pe planul secund vom găsi până la urmă o rezolvare rapidă și pașnică a problemei.

- O parte importantă a cursului, deltei și gurile de vărsare ale Dunării se află pe teritoriul României. Cum apreciați responsabilitățile și importanța sporită pe care o conferă acest lucru României, ca stat riveran al Mării Negre? Vreau să amintesc aici faptul că deși România a sprrijinit intervenția NATO în Serbia și Kosovo din anul 1999 țara noastră a înregistrat pierderi economice și financiare semnificative, inclusiv datorită blocării Dunării ca urmare a bombardării podurilor de peste fluviu din zona iugoslavă.

- Este evident că Dunărea afectează viața riveranilor și are un impact și asupra culturii țărilor prin care trece. Este nu numai un subiect de activitate economică dar și subiect al unor cântece, creații literare sau artistice. Ca una dintre țăările riverane cele mai mari ale Dunării, România are o responsabilitate specială în ceea ce privește protejarea acestui fluviu și pentru a menține liberă navigație în mod responsabil și util. Ca să nu mai vorbim de faptul că aproape toată Delta Dunării se află pe teritoriul României iar aceasta este o zonă naturală protejată având în vedere viața sa particulară. Este deja o dublă responsabilitate pentru România. Am încercat în Statele Unite să lucrăm pentru a rezolva chestiunea legată de blocarea Dunării. Am investit resurse politice, diplomatice, militare și economice importante în țările balcanice din regiune pentru rezolvarea acelor probleme care

au dus de fapt la blocarea Dunării și cred că România a fost un partener puternic care a conlucrat cu noi la rezolvarea problemelor. Am conlucrat la aceste probleme pentru că este în interesul ambelor țări și vom continua să facem acest lucru.

- Statele Unite au transferat gratuit marinelor unor state recent intrate în NATO nave de luptă americane retrase din serviciu la jumătatea duratei de exploatare, așa cum a fost cazul Poloniei și a fregatelor din clasa O.H.Perry. Este posibil ca acest lucru să se repete și în cazul României și dacă da, acest fapt este condiționat de semnarea unor contracte de achiziții de tehnică militară cu firme din Statele Unite, după cum afirmă unele voci din presă?

- În principiu da, este posibil. Desigur că în privința acestui lucru va trebui să conlucrăm cu Guvernul României pentru a vedea, în primul rând, în ce măsură consideră că acest lucru este necesar, apoi dacă noi putem să sprijinim proiectul, desigur luând în considerare celelalte priorități pe care le poate avea Armata României în procesul modernizării și, în sfârșit, este vorba și de problema finanțării acestor proiecte. În ceea ce privește a doua parte a întrebării dumneavoastră răspunsul este nu, nu există condiționări de felul semnării unor contracte cu companii americane. În cazul transferului unor astfel de nave va fi nevoie poate, în viitor, de contracte cu companii americane pentru modernizarea sau adaptarea acestor nave la nevoile Forțelor Navale Române. Va depinde de detaliile unei astfel de tranzacții și ar putea să fie implicate chestiuni referitoare la controlul tehnologiilor care sunt incluse în astfel de proiecte. Este destul de greu să discutăm astfel de chestiuni în termeni teoretici pentru că detaliile vor determina ce poate și ce nu poate fi făcut în cazul unor astfel de tranzacții.

- Cum vedeți viitorul relațiilor româno-americane în următorii ani? Credeți că o relație specială a României cu Statele Unite ar putea conduce la anumite reacții din partea unor state europene pe parcursul procesului de aderare și după acest moment?

- Cred că noi am afirmat foarte clar faptul că nu vedem nici o contradicție între calitatea României de membru al NATO și de partener apropiat care are o relație specială cu Statele Unite, pe de o parte, și calitatea de viitor membru al Uniunii Europene. Credem că în momentul în care România va deveni membru al Uniunii Europene acest lucru va fi bun pentru România, pentru Uniunea Europeană și va fi bun și pentru Statele

Unite. Colaborarea strânsă pe care ambasada americană o are în București cu ambasadele statelor membre ale Uniunii Europene și cu țările membre NATO, este o dovadă a afirmației de mai sus. Desigur, aceasta nu înseamnă că nu vor exista diferențe de opinii dar, cel puțin din punctul meu de vedere, voi lucra cu toate puterile mele pentru ca România să nu trebuiască să facă o alegere între Statele Unite și Europa.

Nu există o decizie definitivă

- Posibila amplasare de baze americane în România s-a aflat în atenția presei din țara noastră. Recentă vizită a secretarului Apărării, Donald Rumsfeld, la baza de la Mihail Kogălniceanu cu ocazia Reuniunii informale a miniștrilor apărării din NATO, este un indiciu că această locație este vizată de Pentagon? Credeți că Rusia ar putea manifesta anumite reticente față de această locație?

foto:DRP

- Secretarul Apărării a venit să viziteze România, nu numai pentru a se întâlni cu oficialitățile guvernamentale române ci și pentru a se întâlni cu militarii români care au luptat în Afganistan și Irak. Unul dintre motivele pentru care a fost interesat să viziteze Constanța a fost faptul că de acolo au fost dislocate trupe americane care s-au dus să lupte în Irak. Cred că vizita a avut și o valoare simbolică și de asemenea a subliniat interesul secretarului Apărării în acea zonă.

Analizăm posibilitatea de a amplasa baze militare în România, dar și în alte țări din regiune. Acest proces este în desfășurare și va dura o perioadă de timp pentru că afectează și modul în care bazele din Statele Unite vor funcționa în viitor. Vom continua să conlucrăm cu Guvernul României, este un proces care va dura și în Statele Unite și care va depinde de Congres. Nu s-a luat încă nici o decizie definitivă dar în măsura în care ea va fi luată, desigur că va depinde și de Guvernul României să vadă dacă este convenabilă sau nu. În ce privește reacția Rusiei la acest lucru, sau mai exact spus potențiala reacție a Rusiei, cred că nu am face decât să speculăm dacă am discuta acest lucru. Rusia și Statele Unite au dezvoltat o relație strânsă în lupta împotriva terorismului, mai ales după 11 septembrie 2001. Cine ar fi crezut acum trei ani că vom coopera cu Rusia în lupta împotriva terorismului în Afganistan de la baze din fosta Uniune Sovietică, Kirgistan, Uzbekistan, Turkmenistan și celelalte state. De aceea cred că este bine să stăm și să vedem care va fi evoluția viitoare, trebuie să fim transparenți cu toate părțile

implicate și să rezolvăm chestiunile pe măsură ce ele apar.

Politica externă a SUA nu se va schimba

- Se va schimba ceva în politica externă americană, având în vedere că secretarul de stat american Colin Powell a fost înlocuit deja cu doamna Condoleezza Rice, considerată de

analizii politici ca aparținând aripii dure a administrației Bush? Sunt de așteptat schimbări în politica Statelor Unite față de Rusia sau Ucraina?

- În primul rând, domnul Powell este încă secretar de stat și va rămâne în funcție până când dr. Rice va fi confirmată de Senat și va depune jurământul și de aceea nu trebuie să eludăm procesul nostru constituțional în această privință. În același timp, dr. Rice a fost o membră a echipei președintelui Bush care a lucrat la elaborarea politicii externe americane în ultimii patru ani și are o relație de lucru foarte strânsă cu domnul Powell, ca și cu alți membri ai echipei de securitate națională. Secretarul de stat Powell a dat recent un interviu în care a vorbit despre direcțiile majore ale politicii externe americane și mesajul fundamental al acestui interviu a fost acela că în timp ce în mod sigur Statele Unite vor întinde o mână prietenilor și aliaților săi din Europa, fundamentele majore ale politicii externe americane nu se vor schimba: accentul va fi în continuare pe războiul global împotriva terorismului, pe construirea unor instituții democratice stabile în Afganistan, construirea unei democrații și mai ales focalizarea pe viitoarele alegeri din Irak. Aceste chestiuni vor fi cele cu care se vor confrunta nu doar Statele Unite dar și toată lumea liberă. Sperăm că NATO va juca un rol major în acest sens, vrem să concluzăm strâns și să colaborăm cu Uniunea Europeană în privința acestor chestiuni și prețuim foarte mult sprijinul pe care l-am obținut din partea unor țări, cum ar fi în mod special România, care consideră că aceste misiuni trebuie încununate de succes.

- Recent, un soldat american de origine română, născut în Constanța, a fost ucis în Irak. Este una din problemele cu care România s-a confruntat deja, din nefericire, în toamna anului trecut când doi soldați români au fost uciși în Afganistan. Ce puteți spune familiilor care au suferit o astfel de pierdere?

- Pierderea oricărei vieți este o mare tragedie personală pentru familiile care trec printr-o astfel de încercare și noi ne confruntăm în fiecare zi cu acest lucru în Statele Unite. După cum știți, Statele Unite au plătit un preț greu în luptele cu insurgenții din Fallujah. Impresiile mele provin în cea mai mare parte din gândurile militarilor cu care m-am întâlnit, nu numai americani ci și ai țărilor care fac parte din coalitiție. Ei cred în ceea ce fac, sunt mândri de ceea ce fac – și așa și trebuie să fie –, și știu că ceea ce fac contribuie la pacea și la libertatea mondială. Nimic nu poate să compenseze pierderea unei persoane apropiate, dar cred că este bine să ținem minte, în onoarea celor care au căzut și mai ales în onoarea celor care continuă să lupte acolo, că valorile pentru care

luptă merită să fie câștigate. Cred că asta ar fi ceea ce le-aș spune.

Forțele navale - identificarea priorităților

- Ultima întrebare: Cum vedeți viitorul maritim al României? Care ar trebui să fie rolul forțelor navale?

- Cred că din punct de vedere european România nu este o țară mică. Are un teritoriu destul de mare, o populație importantă și pe măsură ce timpul va trece va beneficia de resurse din ce în ce mai mari. Deoarece România are un litoral important și un sistem de râuri destul de bine dezvoltat, cred că este firesc pentru România să dispună de Forțe Navale. Lucrul cel mai important pentru Forțele Navale Române cred că este modul în care își văd rolul în viitor în privința amenințărilor de securitate la adresa României. Forțele Navale trebuie să investească în acele direcții care pot să ajute la contracararea acestor amenințări. Oamenii în general, și mai ales cei în uniformă, doresc să fie relevanți, să fie importanți în ceea ce fac și relevanța în termeni militari înseamnă că atunci când se întâmplă ceva, așa cum este cazul războiului global împotriva terorismului, atunci când cineva apelează la dumneavoastră, vă sună și spune că are nevoie de dumneavoastră, să puteți să răspundeți acestui apel. Dacă telefonul nu sună înseamnă că nu ați investit în lucrurile care trebuiau făcute. Pentru Forțele Navale Române cheia este să determine care sunt aceste lucruri în care merită să investească și desigur, partea răspunderii noastre ca aliați este să lucrăm cu Forțele Navale și cu celelalte componente ale sistemului național de apărare pentru a determina care sunt aceste priorități dar, în ultimă instanță, va fi o decizie a României. ■

Dr. Jack Dyer Crouch II a primit confirmarea Senatului SUA în data de 21 mai și a depus jurământul ca ambasador al SUA în România pe 28 mai. La 1 august 2001, Dr. Crouch a fost confirmat de către Senat și numit asistent al secretarului Apărării pentru Politica Internațională de Securitate pe 6 august 2001, funcție în care a rămas până pe 31 octombrie 2003. A fost principalul consilier al secretarului Apărării pe probleme de strategie și coordonare a politicii SUA pentru NATO, Europa, Rusia, republicile din Asia Centrală, Caucaz și Balcani, arme nucleare, scutul de apărare anti-rachetă, politica de securitate în domeniul tehnologiei, non-proliferație și controlul armamentelor. Din 1993 până în 2001 a fost profesor asociat pentru Studii strategice și de Apărare la Southwest Missouri State University din Springfield, Missouri. De asemenea, este co-fondator al PalmGear.com, principala sursă de Internet pentru software destinate dispozitivelor handheld Palm. Pe perioada în care a lucrat la Universitatea din Missouri, a activat și în cadrul serviciului public, având funcția de șerif adjunct în rezervă în Christian County, Missouri. A fost, de asemenea, membru al Echipei Speciale Regionale de Interventie. Dr. Crouch a mai activat în comitetul editorilor publicației Comparative Strategy, fiind, de asemenea, membru în comitetul de consilieri ai Centrului pentru Politici de Securitate. Din 1990 până în 1992, în prima administrație Bush, a fost secretar asistent adjunct principal al Apărării pentru Politici de Securitate Internațională. Din 1986 până în 1990, a fost asistent pentru Legislație Militară al senatorului republican Malcolm Wallop, din Wyoming și a fost împuternicitul senatorului în Comitetul Senatorial pentru Serviciile Forțelor Armate. Din 1984 până în 1986, a lucrat pentru asistentul directorului pentru Programe Strategice în cadrul Agenției SUA pentru Dezarmare și Controlul Armamentelor și a fost consilier al delegației americane la negocierile privind armamentul nuclear și spațial cu fosta Uniune Sovietică. Este doctor în Relații Internaționale la Universitatea Southern California și autor al mai multor materiale pe diferite subiecte din domenii precum apărare și politică externă. Locuiește cu soția sa, Kristin Crouch, și cei doi copii ai lor, Lara și Jake, în McLean, statul Virginia. S-a născut la 1 iulie 1958.

Marina Română

Fregata Regele Ferdinand

Iulie					August							Septembrie							Octombrie							Noiembrie							Decembrie						
M	M	J	V	S	D	L	M	M	J	V	S	D	L	M	M	J	V	S	D	L	M	M	J	V	S	D	L	M	M	J	V	S	D						
1 2 3					1 2 3 4 5 6 7							1 2 3 4							1 2							1 2 3 4 5 6							1 2 3 4						
5 6 7 8 9 10					8 9 10 11 12 13 14							5 6 7 8 9 10 11							3 4 5 6 7 8 9							7 8 9 10 11 12 13							5 6 7 8 9 10 11						
12 13 14 15 16 17					15 16 17 18 19 20 21							12 13 14 15 16 17 18							10 11 12 13 14 15 16							14 15 16 17 18 19 20							12 13 14 15 16 17 18						
19 20 21 22 23 24					22 23 24 25 26 27 28							19 20 21 22 23 24 25							17 18 19 20 21 22 23							21 22 23 24 25 26 27							19 20 21 22 23 24 25						
26 27 28 29 30 31					29 30 31							26 27 28 29 30							24 25 26 27 28 29 30							28 29 30							26 27 28 29 30 31						
31																																							

FORȚELE NAVALE sensul transformării

Comandor
Gheorghe PETRIA

Șef serviciu doctrină,
Statul Major al Forțelor
Navale

Schimbările produse în mediul de securitate după integrarea României în NATO și ca urmare a evoluției riscurilor asimetrice în zona de interes au determinat regândirea contribuției Armatei la îndeplinirea obiectivelor politicii de apărare, ce constau în asigurarea unor capacități militare întrunite, echilibrate și rapid dislocabile, capabile să combată amenințări clasice și asimetrice pentru menținerea integrității teritoriale, păstrarea unității, suveranității și independenței statului român, consolidarea statutului de membru al NATO. Pentru Forțele Navale, care reprezintă aproximativ 9% din totalul efectivelor Forțelor Armate ale României, implicațiile îndeplinirii cerințelor impuse de transformările Alianței au fost și continuă să fie deosebit de profunde, cu efecte majore în plan conceptual, organizațional și structural, al eficientizării conducerii, logisticii și instrucției, concomitent cu înzestrarea și modernizarea prin achiziții a navelor și a sistemelor de luptă. În acest sens, factorii decizionali din Armata României trebuie să acorde mai multă atenție dezvoltării și modernizării Forțelor Navale, care tind să devină preferate și eficiente în acțiunile desfășurate de Alianța Nord Atlantică. De fapt, componentele unei Forțe Navale moderne se completează reciproc și împreună pot răspunde nevoilor misiunii, condițiilor impuse de noua situație geostrategică și importanței crescânde a ofertei de forțe pentru NATO.

Structura și personalul

Reforma structurală a Forțelor Navale va continua pentru realizarea unei forțe capabile, aptă să-și îndeplinească rolul componentei navale în operații întrunite, să execute întreaga gamă de misiuni cuprinse în Strategia Militară a României. Această reformă

va viza constituirea unor structuri moderne, dotate cu nave și tehnică performante, flexibile, cu înalt grad de mobilitate și sustenabilitate, care să poată îndeplini întreaga gamă de misiuni asumate la nivel național și multinațional. Acest proces, derulat concomitent cu transformarea Alianței, va urmări îndeplinirea următoarelor obiective: realizarea unor structuri

navale de comandă și execuție, suplă și eficiente, care să asigure îndeplinirea misiunilor în condițiile implementării la nivelul Alianței a conceptului „Războiul bazat pe Rețea”; perfecționarea sistemelor de pregătire, instruire și susținere a forțelor din compunere, necesar unui nivel tehnologic avansat, compatibil cu al flotelor din armatele statelor membre ale NATO;

NAVAL FORCES

the way of change

The changes made in the security circumstance after Romania's integration in NATO and the asymmetrical risks evolution of its interests area, have determined the reevaluation of the Armed Forces contribution to achieve the defense policy objectives, which are the assurance of equilibrate and fast deployable joint military capacities, capable to fight against classic and asymmetrical threats, to maintain territorial integrity, keep the unity, sovereignty and independence of the Romanian state, and also to consolidate its NATO membership statute. For the Naval Forces, which are 9% of the total Romanian Armed Forces, the implications to acquire the imposed demands made by the Alliance changes where and continue to be very important, with major effects on the conceptual, organizational and structural, plan for the efficiency of leadership, logistics and instruction, same with achieving and modernization of ships and warfare systems. In this way, the decisional agents from the Romanian Armed Forces must give more attention for the development and modernization of the Naval Forces, which tend to become efficient in the actions taken by the North Atlantic Alliance. In fact, the components of modern Naval Forces are completing each other, and together they can respond to the mission requirements, to the conditions imposed by the new geostrategic state and growing importance of forces request for NATO.

standardizarea și interoperabilitatea cu celelalte categorii de forțe și cu aliații.

Potrivit acestor obiective, în viziunea anilor 2007–2010 în compunerea Forțelor Navale se vor identifica „forțe pentru apărarea colectivă” și „forțe pentru sprijin și generare”, care vor dispune de o capacitate de reacție de până la 180 de zile, cu capabilități eficiente pentru identificarea și combaterea riscurilor sau amenințărilor în zona de responsabilitate și în afara acesteia. După 2010 ponderea structurilor în cele două tipuri de forțe se va modifica în favoarea celei dintâi, iar capacitatea de reacție se va îmbunătăți funcție de capabilitățile și performanțele sistemelor de luptă achiziționate și intrate în dotarea Forțelor Navale.

Componentele esențiale necesare executării operațiilor navale, întrunite și combinate, de apărare a teritoriului național, de combatere a activităților ilegale pe mare și fluviu și de sprijin sunt constituite din următoarele clase și tipuri de nave, genuri de forțe și mijloace: fregate și corvete multirol cu elicoptere la bord, nave dragoare/vânătoare de mine, nave fluviale purtătoare de artilerie, nave de transport și logistice, scafandri de luptă, subunități de infanterie marină, sisteme de cercetare și supraveghere a spațiului maritim și aerian aferent acestuia.

Personalul Forțelor Navale va fi format astfel încât să dispună de un nivel de pregătire teoretică și practică care să-i permită să folosească în mod creativ și eficient avantajele oferite de accesul la tehnologia și standardele moderne ale Alianței. Acesta va avea responsabilități sporite în cadrul structurilor de nivel tactic și va fi în măsură să ia decizii eficiente la nivel operațional și strategic. Personalul va executa pregătire individuală multidisciplinară și va obține calificarea pentru exploatarea echipamentelor cu rol multiplu, cunoștințele și deprinderile necesare pentru planificarea și conducerea unui spectru larg de acțiuni militare, în deplină concordanță cu cerințele actelor normativ-legislative.

La nivel tactic se va pune accent pe constituirea echipelor antrenate, conform unor standarde adaptate cerințelor NATO, dotate cu armament și aparatură modernă, care vor facilita cunoașterea situației în timp real, luarea oportună a deciziilor și executarea unor acțiuni care să surprindă adversarul. Operațiunile rapide și, de regulă, dispersate, necesită personal (bărbați și femei) organizați în echipe, cu un grad ridicat de coeziune, capabil să acționeze independent pentru a îndeplini misiunile. Dezvoltarea noilor domenii funcționale cum ar fi operațiile spațiale și cele

informaționale necesită realizarea unei evoluții în carieră corespunzătoare și oportunități de acces la funcții de conducere și pentru specialiștii în aceste domenii.

Forțele Navale moderne reclamă formarea și dezvoltarea unei componente umane profesioniste, în instituții de învățământ militar și civile, corespunzător structurată și dimensionată, care să asigure oportun necesarul de încadrare a structurilor de comandă și execuție cu personal bine pregătit și instruit. Pe măsura acumulării experienței și perfecționării pregătirii, forțele special antrenate conform cerințelor NATO vor fi rapid dislocabile, în orice punct de pe glob și vor putea să acționeze eficient. Forțele întrunite ale anului 2020 se vor confrunta cu o serie de dificultăți în ceea ce privește recrutarea și menținerea în activitate a personalului capabil să îndeplinească cerințele impuse. Prin dezvoltarea învățământului civil și prin oportunitățile de angajare în economie se va reduce numărul de candidați disponibili pentru sistemul militar. Aceasta impune regândirea conceptului de recrutare și angajare a militarilor profesioniști, reglementarea statutului acestora, oferirea unei specializări care să poată fi utilizată în viața civilă la expirarea contractului concomitent cu promovarea unui sistem de salarizare atractiv.

În conformitate cu Concepția de profesionalizare a Forțelor Navale, până la sfârșitul anului 2004, militarii în termen vor fi înlocuiți treptat, cu militarii profesioniști, angajați pe termen determinat. Astfel, Forțele Navale vor deveni prima categorie a armatei complet profesionalizată.

Perspectiva renunțării la serviciul militar obligatoriu și reducerii semnificative a efectivelor Forțelor Navale, va determina diminuarea concomitentă a rezervei de personal. Această situație va impune reconsiderarea rolului și locului personalului din rezervă și, în special, a sistemului de recrutare și întrebuințare pe bază de voluntariat. În acest sens, constituirea unei rezerve voluntare, în baza unui contract atractiv și sigur, va determina creșterea valorii potențialului uman și dinamizarea relațiilor între personalul activ și cel în rezervă. Astfel, raporturile numerice se vor schimba, în favoarea celor din urmă, însă gradul de profesionalizare se va îmbunătăți proporțional cu progresele realizate în domeniul armonizării legislative.

Dependența Forțelor Navale de componenta de rezervă va necesita o adaptare corespunzătoare a legislației și prezentarea realistă a avantajelor și a obligațiilor pentru personalul recrutat din rezervă și pentru angajatorii acestora, precum și impactul pe care această calitate, de militar rezervist, îl va avea în viața civilă. Forțele Navale vor trebui să fie pregătite astfel încât să facă față acestor provocări.

Comanda și Controlul

Pentru Forțele Navale transformarea Alianței presupune realizarea unui sistem integrat de comandă, control, comunicații, computere și informații care să asigure obținerea, procesarea și diseminarea informațiilor în timp real la toate structurile de conducere și de execuție. Prin intermediul acestui sistem se va asigura aplicarea principiului unității de comandă și se va facilita scurtarea procesului decizional la toate nivelurile de comandă.

Realizarea sistemului de conducere a Forțelor Navale se va asigura prin

modernizarea suportului tehnic și acțional. Această opțiune vizează, în principal, constituirea: sistemului integrat de comandă, control și supraveghere, informatizat și relaționat pe orizontală și pe verticală, la nivel navă, grup (grupare) de nave și comandamente din structura Forțelor Navale; sistemului de comunicații C4I, implementat și dezvoltat la toate nivelurile de comandă și execuție; sistemului integrat de cercetare, supraveghere și recunoaștere cu nave, aeronave și mijloace tehnice specializate de la litoral, care să asigure superioritatea informațională; sistemului de pregătire și operare potrivit standardelor adoptate și utilizate de către forțele navale din Alianța Nord Atlantică.

Pe timp de pace, Sistemul integrat de supraveghere și avertizare la Marea Neagră (SCOMAR) va permite Forțelor Navale să monitorizeze situația în zonele de interes și să îndeplinească misiuni specifice (misiuni de combatere a riscurilor asimetrice, adaptate la actualele tendințe de transformare din cadrul Alianței), conform angaja-

mentelor asumate de România prin tratate și convenții internaționale, prin care să sprijine Poliția de Frontieră și autoritățile abilitate în prevenirea și combaterea acțiunilor ilegale transfrontaliere. În operațiile de menținere a păcii și în cele umanitare, sistemul de comunicații C4I și navele special destinate (conform Force Goals adoptate) se vor integra în grupări multinaționale de forțe (Task Forces) și vor acționa pentru îndeplinirea misiunilor stabilite de NATO, ONU, UE, OSCE etc.

Integrarea într-un sistem global al „războiului bazat pe rețea” CWN (Central Warfare Network) va viza: asigurarea unei imagini în timp real a câmpului de luptă pentru toate forțele și, prin aceasta, posibilitatea de a acționa eficient; îmbunătățirea conducerii sistemelor de luptă și de protecție a forțelor și acțiunilor; interoperabilitatea completă, centrată pe legături multimedia (voce, video și transfer date); colectarea, evaluarea, difuzarea și recepționarea în timp real din toate sursele, a datelor și

informațiilor transmise de sistemul de supraveghere, control și avertizare maritim.

Instruirea și educația

Instruirea și educația sunt activități prioritare pentru conducerea Forțelor Navale atât în ceea ce privește structurile puse la dispoziția NATO în conformitate cu angajamentele asumate în cadrul Obiectivelor Forței 2005-2010, cât și celor care rămân sub comanda națională.

În domeniul instrucției Forțelor Navale, accentul se va pune pe întocmirea și selectarea Listei cu Cerințele Esențiale ale Misiunii (METL) la fiecare structură care să permită comandanților să definească acele obiective de instruire care integrează elementele de pregătire și de desfășurare a luptei (cercetarea, manevra de forțe și mijloace, sprijinul cu foc, apărările navei și unității, mobilitatea / contramobilitatea / menținerea capacității de luptă, sprijinul

logistic, comanda și controlul), cărora li se acordă prioritate pentru alocarea resurselor financiare și materiale (muniție, baze de antrenament și instruire, simulatoare) și sunt prioritare pe timpul evaluărilor executate de către eșaloanele superioare.

Începând cu anul 2005, Forțele Navale vor fi în totalitate profesionalizate fapt pentru care cadrul general de instruire va ține seama de înlocuirea ciclicității procesului de instruire cu modularitatea pe perioadă de instruire. Instrucția colectivă va realiza un echilibru corespunzător între formarea deprinderilor de executare a misiunilor clasice de război naval și a acțiunilor în sprijinul păcii, umanitare, de combatere a terorismului în mediul marin sau limitrof, precum și a celorlalte amenințări asimetrice.

Aceasta va fi făcută în funcție de misiunile primite (forțe la dispoziția NATO sau inițiative regionale) sau a obiectivelor primite (forțe în generare capabilități și alte structuri). Conceptul de bază în domeniul instruirii forțelor va fi cel al posibilității îndeplinirii unor

misiuni NATO cu o navă în teatru de acțiune, una gata pentru a o înlocui și o a treia în proces de regenerare (constituire echipaj, cursuri și mentenanță). Pentru instruirea națională pe obiective, în principal, se va avea în vedere menținerea a circa 1/3 din forțele în generare de capacități și alte structuri la nivelul de instruire stabilit prin standardele militare operaționale de instrucție.

În domeniul educațional, structurile de specialitate din Academia Navală, Școala de Aplicație și Școala de Maiștri Militari își intensifică deja eforturile pentru adoptarea conceptelor și doctrinelor în vederea elaborării planurilor de învățământ și programelor analitice, necesare implementării rapide a noilor cerințe ale forțelor (structurilor) și ale acțiunilor militare. Modelele absolvenților (ofițer, MM) trebuiesc regândite și adaptate cerințelor universal valabile din forțele navale aliate. Astfel, Forțele Navale se vor pregăti și instrui pentru îndeplinirea misiunilor și obiectivelor asumate prin dobândirea statutului României de țară membră cu drepturi depline a Alianței Nord Atlantice.

Înzestrarea și dotarea

Strategia de înzestrare a Forțelor Navale pe termen mediu și lung vizează programe de achiziții și modernizări ale căror finalitate o reprezintă crearea unei structuri echilibrate de capacități moderne necesare îndeplinirii noilor misiuni. Acestea vor asigura deplină interoperabilitate cu cele ale statelor membre ale Alianței, vor fi apte să execute un spectru larg de acțiuni navale, atât independent cât și împreună cu alte categorii de forțe și într-un cadru multinațional. Forțele Navale au nevoie de nave și echipamente ale căror performanțe să asigure îndeplinirea cu succes a unor misiuni variate. Capabilitățile echipamentelor trebuie optimizate astfel încât să asigure: desfășurarea și susținerea în teatru; conducerea sigură și autoapărarea; cunoașterea cu precizie a situației; angajarea rapidă a adversarului și efectul precis al armamentului.

În perioada 2005-2010 întregul efort financiar al Forțelor Navale va fi orientat pentru îndeplinirea în totalitate a programului de implementare a

Obiectivelor Forței. Acesta prevede, în principal, achiziționarea de elicoptere, rachete, muniție de artilerie, torpile și tehnică specifică pentru fregatele tip 22, care vor fi puse la dispoziția NATO, precum și tehnică și sisteme de comunicații pentru navele care pot participa la misiuni internaționale. Programele în derulare presupun achiziționarea și revitalizarea a două fregate engleze, în perioada 2004-2009 și realizarea sistemului "SCOMAR", în perioada 2004-2006.

foto: Bogdan Dinu

Ca parte la Acordul de cooperare navală în Marea Neagră – BLACKSEAFOR, precum și pentru continuarea bunelor relații cu flotele țărilor riverane, și nu numai, Forțele Navale vor trebui să dispună de capabilitățile necesare participării la îndeplinirea misiunilor grupării și la exercițiile la care navale sunt invitate. Aceste activități vor contribui, în același timp, la consolidarea unui climat de încredere și securitate în regiune.

Programele Forțelor Navale pe termen mediu și lung sunt focalizate pe: scoaterea masivă din înzestrare a navelor și echipamentelor cu resursa epuizată sau mari consumatoare de resurse, asigurarea sustenabilității unui număr redus de nave, revitalizarea unor nave și echipamente, concomitent cu achiziționarea și reconstrucția Forțelor Navale în perioada 2012-2020.

Proiectele de organizare și dotare a Forțelor Navale în perspectiva anilor 2012 - 2020 corespund atât strategiei de înzestrare, cât și dinamicii misiunilor și intereselor naționale. În acest sens, Forțele Navale necesită a fi înzestrate cu nave performante, interoperabile cu

cele ale NATO, care să îndeplinească obligațiile ce rezultă din Strategia Militară a României și din aranjamentele de securitate adoptate la nivel regional sau mondial.

Transformarea în acest domeniu trebuie să îndeplinească cerințele impuse de standarde precise referitoare la securitatea navelor și aeronavelor, capabilitățile lor de autoapărare și capacitatea de a duce acțiuni de luptă în toate cele patru medii: la suprafața apei, sub apă, în aer și în mediul electromagnetic. Pentru îndeplinirea acestor obiective majore este nevoie de o Forță Navală credibilă, care să aibă în componență nave performante din clasa fregatelor și corvetelor multirol, vânătoare de mine și mijloace(sisteme) de sprijin adecvate, dimensionate la specificul și nevoile misiunilor.

Pentru sprijinul și protecția navelor de luptă se vor lua măsuri de dezvoltare a capacităților prin revitalizarea navelor dragoare, în prima fază, iar ulterior înlocuirea acestora cu vânătoare de mine (2017-2020), dotate și specializate pentru descoperirea, neutralizarea și distrugerea minelor marine, dotarea și operaționalizarea forțelor speciale formate din scafandrii de incursiune (SEAL), începând cu 2006 și deminori (EOD), începând cu 2008, concomitent cu revitalizarea și asigurarea mijloacelor rapide de intervenție, echiparea navelor și sistemelor de la litoral cu mijloace eficiente de protecție (inclusiv NBC din 2009) și de război electronic (2008-2012) și creșterea posibilităților de descoperire și avertizare a forțelor prin implementarea sistemului SCOMAR de observare, supraveghere și control la Marea Neagră.

Fregatele și corvetele multifuncționale care se vor achiziționa din import, cu elicoptere la bord, vor dispune de autonomia, dotările și capabilitățile necesare exercitării controlului spațiului maritim din zona economică exclusivă a României, a comunicațiilor navale din Marea Neagră, precum și a celor în care vor fi angajate forțele aflate la dispoziția NATO.

Navele vânătoare de mine, care vor înlocui actualele nave dragoare, vor contribui la sporirea siguranței navigației pe rutele de transport ale țițeiului prin Marea Neagră, precum și la înlăturarea pericolului de mine în raioanele sau zonele de acțiune ale

navelor de luptă românești ori ale aliaților. Elicopterele, care vor intra în dotarea Infanteriei Marine vor contribui la sporirea mobilității, a capacității de reacție și de luptă a acestei componente a Forțelor Navale.

În concordanță cu specificațiile amintite s-au întocmit organigramele structurilor și nevoile de înzestrare ale Forțelor Navale în perioada 2004-2020 avându-se în vedere: structura de forțe, dinamica și misiunile acesteia, starea navelor, a sistemelor și a echipamentelor militare, resursele posibile de angajat, posibilitățile industriei naționale de a realiza anumite nave și tehnică militară specifică Forțelor Navale, îndeplinirea cerințelor pentru forțele propuse și a angajamentelor regionale (internaționale), tendințele pe plan mondial în domeniul tehnicii și luptei navale, posibilitățile de revitalizare și de menținere în înzestrare a unor nave (echipamente/sisteme) care să îndeplinească nevoile misiunilor.

Diversificarea suportului logistic

A avea Forțe Navale eficiente și economice reclamă un sistem de susținere logistică perfecționat, compus din resurse dislocate în bazele permanente și mijloace proprii de re aprovizionare. Realizarea unei astfel de capacități de susținere a Forțelor Navale generează programe importante ce vizează în principal, următoarele deziderate: profil operațional eficient, autosusținere, raționalizare și eşalonare stocuri, parteneriat și cooperare, noi tehnologii și concepții.

În consecință, suportul logistic al Forțelor Navale va fi orientat spre a asigura: susținerea oportună a unităților cu echipament, provizii și personal în cantitățile necesare, în locurile stabilite sau direct în locurile de desfășurare a acțiunilor militare; optimizarea fluxului informațional referitor la cerere – distribuție și asigurarea necesarului de resurse; sprijinul logistic al fregatelor engleze cu o navă, reabilitată și menținută în funcțiune până în 2012, iar ulterior cu o navă nouă; realizarea transporturilor strategice cu nava *Albatros*, revitalizată, începând din anul 2006 și suplimentar, la nevoie, cu 2 nave tip

RO-RO închiriate de beneficiar, începând din anul 2004; eficientizarea sistemului de căutare-salvare pe mare, re aprovizionare, evacuare și acordarea ajutorului umanitar; revitalizarea și consumul principalelor stocuri de muniții specifice, concomitent cu achiziționarea munițiilor necesare noilor nave intrate în dotarea Forțelor Navale; reabilitarea și asigurarea funcționalității sistemului de navigație de la litoral și din porturi.

foto: Valentina Leahu

Astfel, se poate aprecia că sistemul logistic preconizat, va susține Forțele Navale în mod adecvat și oportun atât în timp de pace, cât și în situații speciale și va asigura interoperabilitatea și complementaritatea cu structurile similare ale navelor și unităților specializate din NATO.

Infrastructura va trebui reabilitată și dezvoltată astfel încât să răspundă atât cerințelor pentru Forțele Navale, cât și pentru partenerii sau aliații care desfășoară activități specifice în zona de responsabilitate.

În concordanță cu cele menționate și cu mutațiile care se produc la nivelul Alianței, sistemul logistic al Forțelor Navale va trebui redimensionat și transformat potrivit nevoilor de susținere a forțelor care acționează în interiorul sau în afara zonei de responsabilitate. Astfel, procesul de realizare a unei Baze Navale devine un obiectiv prioritar pentru conducerea Statului Major al Forțelor Navale. Această bază va cumula aproape toate sarcinile administrative și logistice, astfel încât unitățile de nave asigurate și pregătite să poată fi puse la dispoziția Comandamentului Operațional Naval pentru operaționalizare și întrebuințare în acțiuni

militare sau operații desfășurate în zona de responsabilitate sau în afara sub comandă națională ori multinațională.

O astfel de organizare va regrupa și eficientiza suportul logistic sub o comandă unică și cu o execuție descentralizată care prevede: structuri mixte zonale de depozitare, transport și aprovizionare; structuri de management logistic și de mentenanță; structuri de

planificare și execuție bugetară; structuri căutare și valoare, de intervenție și evacuare (pe uscat, pe mare și fluviu) în zona de responsabilitate sau în afara acesteia, conform înțelegerilor la care România este parte.

În concluzie, se poate aprecia că implicațiile transformării NATO sunt majore pentru Forțele Navale deoarece trebuie să recuperăm, pe de o parte decalajul existent în momentul de față, iar pe de altă parte să îndeplinim obiectivele de perspectivă ale evoluției Alianței. Gestionarea și rezolvarea eficientă a acestor procese complexe, va determina continuarea participării noastre în coaliția antiteroristă și, implicit, promovarea și garantarea intereselor României în apele naționale și în afara acestora.

AVIZOUL EV JACOUBET

În escală la Constanța

Bogdan DINU

Avizourile

Avizo – navă militară rapidă cu deplasament până în 2000 de tone și armament ușor, destinată să execute escortă, cercetare, protecția pescuitului, **reprezentare**. Aceasta este definiția pe care o regăsim în dicționare, fie ele de specialitate sau DEX, în esență corectă dacă facem abstracție de tipul original de navă de la care provine termenul, acela de navă rapidă cu vele, de mici dimensiuni, destinată să transporte plicurile, avizele sau ordinele către celelalte nave. Oarecum ciudat, o clasă de nave din prezent încă mai folosește termenul: Aviso type A-69 – o serie de nave, unele cu aproape 30 de ani vechime, cu o semnificație aparte pentru Marina franceză dar și pentru Forțele Navale Române. Pentru că în ultimii 15 ani multe, dacă nu chiar majoritatea „vizitelor naționale” ale Marinei franceze

la Constanța s-au realizat cu aceste avizouri. Cu un deplasament mic, în jur de 1330 de tone, dar „ținând” bine marea, cu un spațiu redus la bord pentru cei 90 de membri ai echipajului dar încadrate cu oameni și comandanți bine pregătiți, au reprezentat, de fiecare dată, onorabil, Franța și Marina franceză.

Între 1973 și 1983 au fost construite 17 unități pentru Marina franceză (plus încă trei pentru Argentina), toate

purând numele unor eroi francezi din Rezistență și din al doilea război mondial. Acum doi ani șase dintre ele au fost vândute Marinei Turciei, respectiv *Quartier Maitre Anquetil* (redenumit *Bandirma*), *Commandant de Pimodan* (*Bozcaada*), *Commandant Drogon* (*Bodrum*), *D'Estienne D'Orves* (*Beycoz*), *Amyot d'Inville* (*Bartin*) și *Second Maitre Le Bihan* (*Bafra*) în cadrul unui contract a cărui valoare totală s-a ridicat la 210 milioane de

dolari (în baza unei convenții separate, Marina Turciei a cumpărat rachete antinavă Exocet MM38 pentru aceste nave care aveau deja capacități Exocet). Ulterior, alte două nave au fost retrase din serviciu. În prezent, au rămas doar nouă avizouri în Marina franceză, grupate în Forța de Acțiune Navală, bazate la Toulon și Brest (*Lieutenant de vaisseau Le Henaff* (F 789), *Lieutenant de vaisseau Lavallée* (F 790), *Commandant L'Herminier* (F 791), *Premier Maitre L'Her*

foto: Bogdan Dinu

(F 792), *Commandant Blaison* (F 793), *Enseigne de vaisseau Jacobet* (F 794), *Commandant Ducuing* (F 795), *Commandant Birot* (F 796) și *Commandant Bouan* (F 797). Foarte probabil vor rămâne, cel puțin unele dintre ele, încă zece ani în serviciu până la înlocuirea lor cu noile fregate europene multirol.

EV Jacobet, a treia oară la Constanța

Un astfel de avizou, *Enseigne de vaisseau Jacobet*, a vizitat portul Constanța în perioada 23-27 octombrie. Nava s-a aflat pentru a treia oară la Constanța, după vizitele din 1998 (la Cooperative Partner, împreună cu Batral (Bâtiment de transport léger) *Champlain*, și din anul 2000 când a fost prezent la Rescue Eagle 2000. De data aceasta într-o vizită de reprezentare în Marea Neagră care a mai inclus escale la Batumi (Georgia) și Novorossisk (Rusia). Fiind o vizită oficială programul a cuprins întâlniri cu conducerea Comandamentului Operațional Naval, cu autoritățile locale, depuneri de coroane la Monumentul soldaților francezi din Cimitirul Central, vizite la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, Centrul de Scafandri, fregata *Mărășești*, N.S.Mircea.

Orice vizită a unei nave franceze la Constanța e amplificată în planul legăturilor culturale prin intermediul Alianței Franceze și pusă sub semnul înfrățirii dintre orașele Constanța și Brest. La această vizită cu atât mai mult cu cât Muzeul Marinei Române a găzduit, în prezența unei delegații a Primăriei orașului Brest condusă de vice-primarul Adrian Masson, vernisajul expoziției Brest 2004 iar echipajul avizoului *EV Jacobet* a reprezentat Marina franceză.

foto: Ion Burghisan

Patrulări comune în Marea Mediterană

Interviu cu locotenent-comandorul Jean-Francois Quérat comandantul avizoului EV Jacobet

- Sunteți familiarizat cu Forțele Navale Române. Care sunt impresiile dumneavoastră despre oamenii și navele Marinei Române?

- Am avut posibilitatea și bucuria totodată să vizitez Constanța în anul 2000 în timpul exercițiului Rescue Eagle, tot cu *EV Jacobet*, unde îndeplineam funcția de ofițer cu operațiile. Atunci am avut ocazia să descopăr pentru prima dată Forțele Navale Române. Personal, cred că în acest moment Marina Română se află în plin proces de schimbare, determinat evident și de intrarea în NATO, proces care reprezintă o provocare interesantă. Am găsit în Forțele Navale Române mai multe nave similare cu a noastră, din punct de vedere al tonajului și al misiunilor și găsesc absolut reală capacitatea de cooperare a marinarilor români. Intrarea în Alianța Nord-Atlantică va accelera modernizarea – acest lucru s-a întâmplat în toate marinele – și cu siguranță vor urma multe transformări în Forțele Navale Române.

- Vă aflați într-o vizită oficială și ați avut numeroase activități, nu doar cu Forțele Navale Române dar și cu autoritățile locale și instituții de cultură. Cu ce impresii ați rămas?

- Este cunoscut faptul că orașul Constanța este înfrățit cu orașul Brest din Franța și, chiar dacă nava noastră este bazată la Toulon, mulți dintre membrii echipajului sunt din Brest și chiar eu am lucrat timp de 14 ani în acest oraș astfel încât suntem sensibili la un astfel de subiect. Pe 24 octombrie a avut loc la Muzeul Marinei Române vernisajul expoziției de fotografie Brest 2004 în prezența reprezentanților autorităților locale, religioase, a corpului diplomatic și a unei importante delegații franceze la nivel înalt din Brest. Împreună cu echipajul meu am reprezentat Marina Franceză la acest eveniment deoarece Brest 2004 este în primul rând o sărbătoare a mării și a marinarilor, o sărbătoare care evocă istoria mării, istorie comună tuturor marinarilor lumii.

- În ultimii ani numeroase nave din această clasă au vizitat portul Constanța. Care este viitorul acestor avizouri în Marina Franceză?

- Din această clasă de nave au fost construite 17 unități. *EV Jacobet* a fost

foto: Bogdan Dinu

construit și a intrat în serviciu în anul 1982. În viitor aceste nave urmează să fie înlocuite de fregatele europene multirol care urmează a fi construite în parteneriat cu Italia și, probabil, cu alte state europene, dacă vor fi interesate. Aceste nave vor înlocui atât avizourile cât și fregatele antisubmarin (*Tourville* (D 610), *De Grasse* (D 612), *Georges Leygues* (D 640), *Dupleix* (D 641), *Montcalm* (D 642), *Jean De Vienne* (D 643), *Primaguet* (D 644), *La Motte-Piquet* (D 645), *Latouche-Tréville* (D 646), n.r.) până în anul 2015.

- Vă aflați la Constanța chiar de Ziua Armatei Române. Ce urări doriți să transmiteți marinarilor militari români?

- În primul rând, La mulți ani! Este un moment important și pentru a onora Armata Română și Forțele Navale Române, în această dimineață am arborat micul pavoaz care reprezintă o măsură onorifică excepțională. Cum toate navele din portul militar arborau marele pavoaz, am hotărât, din proprie inițiativă, să onorăm astfel această sărbătoare a Armatei Române. Vom continua să muncim și să ne antrenăm împreună cu Forțele Navale Române iar echipajul navei *EV Jacobet* va fi bucuros să întâlnească nave militare românești și echipajele lor pentru exerciții și operații comune în Marea Neagră și Marea Mediterană.

SCAFANDRII MILITARI RECUPEREAZĂ vestigii istorice din Marea Neagră

Cea mai importantă descoperire submersă din ultimii 15 ani
aparține scafandrilor din Forțele Navale

Bogdan DINU

Dacă la Constanța demararea unui program de cercetare arheologică subacvatică continuă să rămână la faza „bunelor intenții”, scafandrii militari români rămân aproape singurii (dacă nu îi includem și pe cei care „pescuiesc” ilegal astfel de vestigii) care mai reușesc să aducă la suprafață vestigii istorice și, lucru extrem de important, acestea să și ajungă într-un muzeu unde să poată fi expuse ulterior. La sfârșitul lunii octombrie, în timpul unei misiuni de antrenament scafandrii din Forțele Navale au găsit și au recuperat de pe fundul mării două tunuri din secolele XV-XVII. Vă prezentăm în rândurile următoare „filmul” acestei descoperiri.

Tunurile de pe fundul mării

„În data de 26 octombrie, în timpul unei misiuni de antrenament la litoralul românesc, între Costinești și Olimp, executam salturi din elicopter cu atac la obiective de la uscat – își începe relatarea locotenent-comandorul Alexandru Costachi, comandantul Grupului de Scafandri de Incursiune. După ce grupa a sărit în apă și a luat cap compas uscatul, la interval de 10 minute unul dintre scafandri a ieșit la suprafață și a raportat că a găsit un tun. Inițial nu și-a dat seama ce fel de tun

este deoarece în apropiere se afla și o cazemată din cel de-al doilea război mondial și ar fi putut proveni de acolo. Ne-am apropiat cu barca, timp în care a fost descoperit și cel de-al doilea tun.” Din descrierile scafandrilor a devenit

repede evident faptul că cele două piese erau mult mai vechi. Scafandrii și-au continuat misiunea în timp ce comandantul grupului a raportat Centrului de Scafandri. Contactat, Muzeul Marinei Române a cerut fotografii subacvatice pentru a putea identifica piesele respective, ceea ce oricum s-ar fi efectuat la o cercetare arheologică riguroasă, înainte de ridicarea obiectelor. Revenind a doua zi împreună cu comandantul Grupului de Scafandri EOD pentru fotografii, scafandrii s-au confruntat cu o mare agitată, valuri și vizibilitate redusă la un metru. Abia în ultima zi – și precizăm aici că investigația avea loc în cele trei

THE MILITARY DIVERS DISCOVER HISTORICAL ARTEFACTS IN THE BLACKSEA

The most important underwater discovery belongs to the Navy Divers.

Whether at Constantza the starting un archeological underwater research program continue to stay at stage to good intentions, the Romanian Military Divers its almost only (if not including the others who fish illegal this kind of artefacts) who succeed to bringing on surface historical artefacts and one most important things, and this things to arrive into the museum where can be expose. At the end to October, during a training mission the Navy Divers found and salvage to the bottom of the sea two guns from XV – XVII centuries. We present you in the next lines the „movie” of this discovery.

zile alocate misiunii inițiale – s-a reușit fotografierea celor două tunuri.

Vineri, 29 octombrie, în urma stabilirii valorii vestigiilor și a acordului Muzeului Marinei Române, scafandrii au revenit, au stabilit un raion de căutare pentru identificarea altor posibile obiecte și pentru recuperarea celor două piese de artilerie. Acest lucru e important deoarece cele două piese nu proveneau dintr-o singură epavă ci, așa cum s-a stabilit ulterior, fuseseră dezgropate din nisip, decolmatate dintr-o zonă nisipoasă de valuri și curenți în urma ultimelor furtuni.

celor două piese impunând precauții deosebite pentru a nu fi deteriorate pe timpul manipulării. De pe plajă tunurile au fost urcate în camion și transportate la Muzeul Marinei Române unde se află și în prezent.

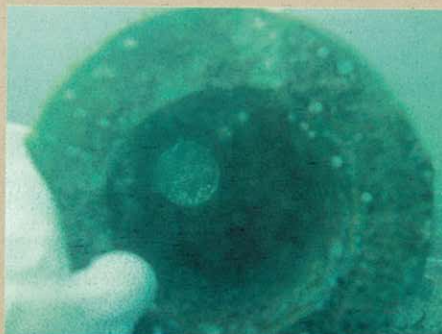
„Diferit de recuperarea unor mine, de exemplu, - care reprezintă una din misiunile noastre – ne-a declarat locotenent-comandorul Marian Marin, comandantul Grupului EOD – a fost faptul că a trebuit să venim cu câteva inovații de moment pentru a putea recupera acele obiecte destul de grele, compacte, la care nu puteam angaja

echipamentul specializat pentru ridicarea de sub apă.”

Bombardul a remorcat ... bombardele

Aflate la o adâncime de numai cinci metri cele două tunuri (mai exact o bombardă din fier forjat și un tun de bronz) erau dificil de ridicat cu vreuna din navele scafandrilor, chiar și cu un SRS (șalupă de remorcare și salvare) existând anumite pericole. Datorită adâncimii mici nu au putut fi folosite nici „parașutele” (baloane umplute cu aer care să ridice obiectul la suprafață) astfel încât a fost nevoie de folosirea vestelor de salvare ale scafandrilor pentru obținerea unei ușoare flotabilități a tunurilor pentru a putea fi tractate cu bombardul până la plajă. Recuperarea tunurilor le-a luat ceva vreme scafandrilor, vechimea apreciabilă a

Cercetare științifică sau braconaj

Este adevărat că multe din obiectele recuperate de pe fundul mării și aflate în prezent la Muzeul Marinei Române au fost pur și simplu „jumulte” (după cum se exprima acum cinci ani într-o discuție pe această temă regretatul profesor Adrian Rădulescu), smulse dintr-un context și în afară de tipologia respectivă nu mai pot oferi alte informații, devenind un material arheologic „mort”. Tot atât de adevărat însă este și faptul că multe dintre ele au fost descoperite izolat sau în situri arheologice submerse deja distruse sau compromise sau, pur și simplu în locații necunoscute. Unele provin chiar din acte de braconaj. Nu este cazul ultimei descoperiri. Identificate, localizate și recuperate respectând rigorile arheologice cele două piese s-au dovedit, deocamdată, izolate. Rămâne ca o viitoare cercetare extinsă a raionului respectiv (poate la vară?!) să confirme sau să infirme existența vreunei epave.

Incontestabil însă, problema braconajului pieselor arheologice submerse este reală, confirmată și de directorul Muzeului Marinei Române: „Pirateria cu piese arheologice scoase din mare există. Unii chiar au încercat să obțină de la noi anumite documente care să le faciliteze accesul la aceste vestigii, nu pentru a ni le încredința ci pentru a le valorifica în interes personal. Sunt convins că și pe internet există asemenea cazuri și cred că este necesar ca Ministerul Culturii să se impună mai ferm în acest domeniu.”

Pe când un program de arheologie subacvatică?

Nu este pentru prima oară când abordăm acest subiect în paginile revistei noastre. La această rubrică am militat permanent (cel puțin pentru anii 1999 și 2000 când rubrica a fost permanentă) pentru realizarea unui parteneriat între Forțele Navale, Muzeul de Istorie Națională și Arheologie din Constanța și Muzeul Marinei Române care să conducă la demararea unui program serios de cercetare arheologică subacvatică. În unele țări europene există chiar acorduri încheiate între ministerele apărării și ministere sau

foto: Bogdan Dinu

Cea mai importantă descoperire din ultimii 15 ani

În expoziția Muzeului Marinei Române se mai găsesc astfel de piese, inclusiv o bombardă asemănătoare cu cea descoperită acum, dar cele două tunuri și starea lor foarte bună de conservare (mai ales pentru cea din bronz) reprezintă cea mai importantă „achiziție” de proveniență submersă a muzeului de după Revoluție. 2004 s-a dovedit un an bun pentru Muzeul Marinei Române în ceea ce privește vestigiile recuperate de sub ape. La recenta descoperire din Marea Neagră se adaugă cămașa unui piston aparținând unei nave engleze cu zbatuiri inscripționat 1863 (descoperită în portul Galați și care va intra în patrimoniul muzeului) precum și decizia de recuperare (cu aprobarea șefului Statului Major al Forțelor Navale) a unui hidroavion (cel mai probabil un Heinkel german) din

apele lacului Siutghiol în primăvara următoare. „Cele două piese sunt nesperat de valoroase. Am considerat că sunt poate cele mai valoroase achiziții de după 1990 pentru muzeul nostru. După zona în care au fost descoperite și adâncimea mică, în apropiere de țărm, credem că poate fi vorba fie de un naufragiu, fie de o confruntare navală. Credem că cele două piese aparțin unor nave diferite, având în vedere că un tun este de bronz, unul este de fier, un model aparte, și urmează ca laboratorul de restaurare să ne spună despre ce este vorba, și perioada și apartenența.”

foto: Grup Scafandri EOD

instituții culturale (vezi cazul Italiei) pe baza cărora se desfășoară adevărate campanii de cercetare arheologică subacvatică sistematică. Chiar și în țările riverane Mării Negre întâlnim astfel de situații. În Bulgaria Forțele Navale desfășoară astfel de campanii și lucrurile se mișcă și în Ucraina unde la Odessa, în cadrul Facultății de istorie există specializarea arheologie subacvatică iar cooperarea cu marina militară este una activă. La noi lucrurile sunt rămase puțin în urmă. Există însă șanse reale ca acest handicap să poată fi recuperat dacă actuala conducere a Statului Major al Forțelor Navale va manifesta interes în domeniu.

O mână întinsă istoriei țării

Revenind la scafandrii din Forțele Navale trebuie să precizăm că interesul și deschiderea manifestate față de aceste noi posibile misiuni este remarcabilă iar dacă ele se vor concretiza nu vor face decât să îmbunătățească performanțele și antrenamentul. Locotenent-comandor Alexandru Costachi: „Noi solicităm doar resurse financiare și timp acordat pentru a efectua astfel de activități. Este o misiune mai deosebită și mai interesantă pentru noi, în care ne putem proba anumite calități, atât de scafandri în general cât și de scafandri militari, în căutarea și cercetarea raionului sau aducerea la suprafață. Noi am putea fi o mână de ajutor întinsă istoriei țării”.

Echipa care a reușit localizarea și recuperarea celor două piese de artilerie a fost formată din locotenent-

comandorul Alexandru Costachi, locotenentul Paul Adochiei, maiștrii militari Marius Diaconeasa, Laurențiu Gâdei, sergenții Constantin Hatman și Omer Diner, toți din Grupul de Scafandri de Incursiune, și locotenent-comandor Marian Marin, maistrul militar Florin Ștreangă, plutonierul adjutant Didel Mocanu și militarul angajat Marian Mihail, toți de la Grupul de Scafandri EOD. Ce le lipsește scafandrilor militari pentru a mai realiza astfel de descoperiri într-un cadru organizat? „Este adevărat că anul acesta resursele avute la dispoziție au fost în mare măsură limitate și chiar și recuperarea celor două tunuri a avut loc pe fondul unui antrenament la care ne-am deplasat cu camionul. Acestea sunt condițiile, încercăm să ne adaptăm la ceea ce avem, să ne continuăm procesul de pregătire. E drept că la momentul respectiv toți ne-am gândit că ar fi foarte bine dacă aceste resurse ar fi suplimentate și chiar dedicate o parte din orele de pregătire al căror scop este localizarea și recuperarea obiectelor de sub apă și orientate spre acest gen de activități, pentru că aceste vestigii sunt obiecte care ne reprezintă din punct de vedere istoric și cultural” ne-a declarat locotenent-comandor Marian Marin.

Pe lângă beneficiile în planul pregătirii profesionale, participarea Forțelor Navale la un astfel de program ar fi și un câștig de imagine. Rămâne ca Muzeul Marinei Române să coaguleze eforturile și interesul diferitelor instituții ale statului sau chiar ale particularilor, astfel încât arheologia subacvatică să depășească și în România faza „bunelor intenții”.

Examinarea inițială a celor două piese de către specialiștii Muzeului Marinei Române a dus la primele constatări. Procesul de restaurare al celor două piese este unul extrem de costisitor și se va întinde pe o perioadă lungă de timp.

Tunul de bronz

Piesa are lungimea de 1143 mm, diametrul maxim în dreptul culatei 205 mm, diametrul exterior al gurii este de 170 mm, diametrul interior (calibrul) este de 95 mm iar lățimea maximă este de 290 mm la 600 de mm de la gura țevii. Culata începe la 795 de mm de gură și are 180 mm lungime și 130 mm lățime. Cămașa culatei are la bază două orificii 30/20 mm, dreptunghiulare, dispuse diametral pe laterale. Bulbul de manevrare lipsește (probabil spart). Bombarda a avut probabil furcă de fier forjat deoarece urme ale acesteia sunt vizibile sub umeri. În stadiul actual nu se distinge o marcă de turnătorie sau alte elemente de decor. Există inele de consolidare/decor la gură și la partea anterioară a culatei.

Bombarda din fier

Lungimea piesei este de 1260 mm, diametrul exterior al gurii are aproximativ 150 mm, lățimea în dreptul umerilor este de 320 mm la 625 mm de gură. Culata începe la aproximativ 810 mm și are 230 mm lungime și 120 mm lățime. În partea inferioară are un orificiu dreptunghiular cu dimensiunile 150/50 mm. În partea posterioară a culatei există două mânere laterale și un bulb de manevrare cu bilă dublă suprapusă (probabil pentru tracțiune la transport). Furca este din fier forjat cu inele de fixare în afet. Gura țevii este îngroșată iar la distanță de 90 de mm se află un inel de consolidare lat de 60-65 de mm și alte patru inele rotunde în secțiune dispuse la aproximativ 50 mm între ele spre umeri. Lipit de culată, în partea stângă, se află un obiect din fier de formă triunghiulară.

CONSTANȚA-BREST 2004

**Un eveniment nautic de anvergură europeană reflectat
în sălile Muzeului Marinei Române**

text și foto
Bogdan DINU

Mare, francofonie, marinari și prietenie. Acestea au fost ideile și atmosfera care au reunit în spațiul generos al Muzeului Marinei Române pe 24 octombrie autoritățile locale constănțene, corpul diplomatic și o delegație a Primăriei orașului Brest – oraș înfrățit cu Constanța. Evenimentul a fost prilejuit de vernisarea expoziției fotografice Brest-2004, organizată de Muzeul Marinei Române în colaborare cu consulatul onorific al Franței la Constanța, Alianța Franceză și Clubul Foto „Reflex”.

Expoziția cuprinde o retrospectivă în 100 de imagini color a celor mai importante momente din desfășurarea ediției 2004 a sărbătorii mării și a marinarilor, care se desfășoară din patru în patru ani la Brest. Prima ediție a avut loc în anul 1992, atunci când Comunitatea Urbană a orașului Brest (care grupează, din 1974, comunele vecine orașului), Marina Franceză și numeroși factori culturali și sociali și-au unit eforturile pentru a crea un eveniment maritim capabil să consolideze sectorul turistic al orașului și al regiunii. Bretania, regiune cu un pronunțat caracter maritim reușește și prin acest eveniment să-și salveze patrimoniul naval tradițional, făcându-l cunoscut generațiilor actuale. Timp de o săptămână, portul și rada orașului Brest se transformă într-un adevărat „muzeu viu” care reunește veliere din toate colțurile lumii.

Reușita este una extraordinară, după cum ne-a declarat vice-primarul Brestului, domnul Adrian Masson, prezent alături de domnul Jean-Noel Kerdraon, președintele ABC (Amitie Brest-Constanța) la vernisaj: „Pe scurt, Brest 2004 a însemnat peste 600.000 de vizitatori în șase zile (s-au vândut 310.000 de bilete de intrare și în fiecare zi s-au aflat în port peste 110.000 de persoane, n.n.), 1560 de nave și ambarcațiuni reprezentând pavilioanele a 30 de națiuni, 10.000 de marinari, o atmosferă de sărbătoare marinărească și culturală, prezența unui impresionant patrimoniu maritim, un moment de vârf al schimburilor culturale între diferitele naționalități prezente la acest eveniment. Noi pregătim deja ediția din anul 2008 și sperăm din tot sufletul ca N.S.Mircea, simbolul Marinei Române și al orașului Constanța să fie invitatul de onoare la Brest 2008.”

În cadrul expoziției au fost expuse

manuale și reviste de specialitate, cursuri, brevete, ordine, medalii, plachete, accesorii de uniforme de epocă și fotografii document din patrimoniul Muzeului Marinei Române care evocă relațiile navale româno-franceze de-a lungul anilor. Alături de fotografiile de la Brest 2004 acestea au constituit punctul de atracție pentru membrii echipajului avisoului *Enseigne de*

Vaisseau Jacobet, aflat în escală la Constanța și care au reprezentat Marina franceză la vernisaj. Tot cu această ocazie a fost lansat și albumul bilingv „Brest-Constanța sub semnul prieteniei”, autor Mihai Postelnicu, care reunește imagini realizate în această vară în cele două orașe înfrățite dar despărțite de peste 3.000 de kilometri.

VICEAMIRAL (R) CONSTANTIN IORDACHE

ACȚIUNILE NAVELOR MARINEI MILITARE ÎN REVOLUȚIA DIN DECEMBRIE 1989

SUB EGIDA
UNIUNII NAȚIONALE A CADRELOR MILITARE
ÎN REZERVĂ ȘI RETRAGERE, ORGANIZAȚIA JUDEȚEANĂ
CONSTANȚA "CONTRAAMIRAL HORIA MACELLARIU"

Acțiunile navelor marinei militare în Revoluția din decembrie 1989. Mărturii ale unor participanți, viceamiral (r) Constantin Iordache, editura Ex Ponto, Constanța 2004, 152 p. + fotografii și scheme, apărută sub egida Uniunii Naționale a Cadrelor Militare în Rezervă și Retrageră Organizația Județeană Constanța „Contraamiral Horia Macellariu”.

Cercul Militar Constanța a găzduit, pe 19 noiembrie, lansarea

Brest – Constanța – 2004

sub semnul prieteniei • sous le signe de l'amitié

Brest-Constanța-2004. Sub semnul prieteniei, Mihai Postelnicu, Mihaela Postelnicu, Leonard Vizireanu, Editura EX Ponto, Constanța, 2004. Albumul, realizat în cadrul proiectului de cooperare între orașele Brest și Constanța, reunește fotografii realizate în această vară de Mihai Postelnicu în cele două orașe înfrățite aflate la peste 3000 de

volumului „Acțiunile navelor Marinei Militare în Revoluția din decembrie 1989” a viceamiralului (r) Constantin Iordache.

Cartea a câștigat interesul unui public larg prezent la manifestare: comandanți de unități, cadre militare active și în rezervă, oameni care au servit sau servesc încă în Forțele Navale, cu toții interesați să descopere informații inedite despre implicarea marinei militare în zilele fierbinți ale revoluției. Volumul prezintă amintirile a 56 de ofițeri din toate structurile Marinei despre momentul decembrie 1989. Fiecare, la nivelul său ierarhic, a trăit evenimentele de atunci diferit, în funcție de locul unde se afla și informațiile pe care le avea. Din aceste relatări s-au întocmit scheme cu acțiunile navelor pe mare și pe fluviu.

Lucrarea se constituie într-un veritabil document prin prezentarea informațiilor scoase la lumină pentru prima dată și care, puse cap la cap, conduc la o singură concluzie: în decembrie 1989 nici o mare unitate, unitate sau subunitate nu a rămas de partea regimului care cădea, iar litoralul românesc era bine apărat în caz de nevoie, atât împotriva unui atac de pe mare cât și din aer. (**Mihaela Seceleanu**)

kilometri depărtare unul de celălalt. Cu un *Argument* bilingv semnat de Mihaela Postelnicu, albumul nu urmărește o paralelă riguroasă ci mai degrabă doar o alăturare a imaginilor din cele două orașe, atât de diferite la prima vedere dar totuși asemănătoare. Fotografii încearcă să spulbere și ideea preconcepută a „urâteniei” celor două orașe (Brestul a fost distrus aproape în totalitate în timpul celui de-al doilea război mondial și ulterior reconstruit într-o manieră contestată de unii, pe când Constanța este considerat un oraș întors cu spatele spre mare, în care s-a demolat mult și s-a construit haotic în ultimii ani). Este o încercare curajoasă a autorului iar în ceea ce ne privește așteptăm o nouă ediție a albumului într-un format mai generos de natură să pună în valoare mai bine fotografiile. (**Bogdan Dinu**)

First Media Photo Prima expoziție de fotografie de presă din Constanța

Clubul Phoenix a găzduit miercuri, 8 decembrie, vernisajul expoziției de fotografie „First Media Photo” realizată de fotoreporterul Ștefan Ciocan. Expoziția se constituie într-o veritabilă premieră în Constanța din punct de vedere al genului abordat deoarece fotografia de presă este un domeniu mai puțin căutat și exploatat de fotograful constănțeni. O parte din lucrările expuse au fost deja prezentate publicului în cadrul expoziției „Photo Media 2004” la București. Expoziția din Constanța are drept temă „Sportul și Armata”, subiectul fiind abordat în peste 40 de fotografii. Din păcate, în nici una din fotografiile având ca subiect armata nu vom găsi imagini din Forțele Navale Române. „Este o premieră în Constanța pentru că până în prezent nu a mai fost organizată nici o expoziție de fotografie de presă - ne-a declarat autorul. Am ales această temă deoarece sunt două subiecte care mă atrag foarte mult pentru că sunt foarte spectaculoase și în același timp foarte greu de realizat: armata, pentru că accesul este dificil în mediul respectiv, sportul, pentru că îți trebuie foarte multă tehnică, care costă. Nu am nici o fotografie cu Forțele Navale pentru că subiectul este mai pretentios, trebuie să participi la aplicații, să te ambarci la bordul navelor în mare și până acum nu am fost invitat să particip. Din păcate nu a ținut de mine. Sper ca la următoarea expoziție să am imagini și din Forțele Navale, mai ales că am efectuat stagiul militar la marină.” Expoziția se constituie într-o provocare pentru toți colegii de breaslă și o invitație pentru îndrăgostiții de fotografie constănțeni de a explora și admira domeniul fotografiei de presă. (**B.D.**)

În acest număr de revistă am căutat în arhiva noastră pentru a vedea ce se întâmpla în Forțele Navale în lunile septembrie și octombrie și modul cum erau redade evenimentele în paginile publicației noastre. Pentru mai multe detalii se poate accesa și www.fortele-navale.ro.

Acum 10 ani (nr.29, 7/1994).

Deschideam revista cu „Pontica '94”, o mare aplicație tactic operativă combinată și continuam cu „Partner Maritim '94”, două exerciții importante pentru Marina Română în anul 1994. Nu lipseau jurnalele de bord: „Cu distrugătorul Mărășești în Mediterana” și „Un marș spre începutul lumii” (marșul de instrucție al navei Constanța în Marea Mediterana), 1994 fiind, de asemenea un an bogat în astfel de evenimente pentru Forțele Navale Române.

Acum 5 ani (nr.64, 6/1999).

Prezentam cititorilor Black Sea Partnership '99 sub titlul „Marinarii români – Ambasadori ai cooperării regionale în Marea Neagră”, semnalăm prima vizită a navei-școală germane Gorch Fock la Constanța (inclusiv un interviu cu comandantul navei) dar și vizita unei grupări navale britanice în cadrul exercițiului naval britanic Argonaut '99. „Arheologia subacvatică rămănea la fața bunelor intenții” și debuta rubrica „Noi, femeile din Marina Militară”.

Acum 2 ani (nr. 91, 6/2002).

Cel mai important eveniment al anului pentru România, invitația aderării la NATO, era reflectat și în revista noastră printr-un amplu editorial „Forțele Navale după momentul Praga”. „La Sf.Gheorghe se dădea ... Examenul maturității tinerilor comandanți” (în ultimii doi ani mulți din unitățile și oamenii Flotei Fluviale nu se mai regăsesc) iar ancheta noastră viza „Himera locuințelor de serviciu”. (B.D.)

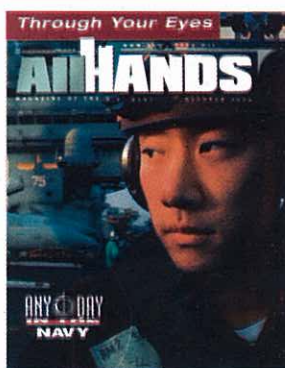
Sillage. Le magazine de la CUB et de la ville de Brest (septembrie 2004). Prin amabilitatea consulului onorific al Franței la Constanța, domnul Jean-Marie Decaux, am intrat în posesia acestei publicații „revista Comunității Urbane și a orașului Brest”, cu alte cuvinte o revistă editată de primăria acestui oraș maritim de pe coasta Atlanticului (unde primarul este și președintele Comunității Urbane care grupează, din anul 1974, comunele vecine orașului). Numărul din luna septembrie este unul special, dedicat în totalitate evenimentului Brest 2004 și care conține cele mai frumoase fotografii de la sărbătoarea mării și marinarilor (un număr special al revistei a fost editat și la ediția din anul 2000). Pe lângă grafica modernă și fotografiile extraordinare care transformă cele 56 de pagini într-un veritabil album, ne-a reținut atenția tirajul acestei reviste: 102.000 de exemplare!

Yacht Magazin (nr.24, august-septembrie). Din sumar: Traversada Mării Negre • Prima Marină românească (inaugurarea primului port privat de ambarcațiuni la Eforie) • Ziua Marinei Române. Vântul schimbării • A doua oară în jurul lumii • Pânzarul moldovenesc • Înființarea primei instituții naționale de navigație civilă: Navigația Fluvială Română • Neptun – ex Carolus Primus. Avatarurile unui yacht • Din istoricul flotei fluviale românești • Odiseea hidroaviației României • Comandorul Donici, „secundul” lui Știubei?

All Hands (octombrie 2004). Ca în fiecare an, revista All Hands a publicat un număr special, Any Day in the Navy, un adevărat album foto (textul se reduce doar la explicațiile fotografiilor) cu imagini realizate chiar de marinarii americani în misiune de-a lungul întregului an. Acesta este cel de-al 10-lea număr special din istoria revistei în toți atâția ani iar redactorii nu au avut o sarcină ușoară în alegerea – din cele peste 7000 de fotografii primite, anul acesta, pentru prima oară, s-au primit numai fotografii digitale – a acelor imagini care să ilustreze cel mai bine subiectele semnificative din U.S.Navy. Reușita este una extraordinară iar cine răsfoiește revista poate să descopere viața de zi cu zi a marinarilor din U.S.Navy. Revista (inclusiv multe alte fotografii) poate fi găsită și în format electronic la adresa www.news.navy.mil/media/allhands/ah200410/.

Dicționar marinăresc Muzele marinarilor

Au trecut mai bine de 3 ani de când fetele au spart monopolul masculin în școlile militare. La marină sunt, începând din acest an, membre ale echipajelor navelor de luptă sau studente în anii IV și mai mici în Academia Navală. Tradiția marinărească a impus, printre mulți alți termeni utilizați exclusiv în branșă, pe cel de **mus** ca desemnând un elev marinar sau, la ambarcațiuni mici cu vele, secundul timonierului (șefului de ambarcațiune). De bună seamă că nu de puține ori marinarii și-au imaginat ceea ce vom încerca să definim prin termenul (neutilizat încă în limba română) de **musă**. Visul nedevenit până acum realitate se va fi transformat atunci, urmărind tiparul franțuzesc (din care descinde și originalul **mousse**) în **muză**. Astăzi, muzele au coborât de pe pedestalele ridicate în imaginația a generații de marinari exclusiv bărbați, pe punțile navelor, concurând, de la egal la egal, cu **mușii**. Apropierea de NATO și împrumutarea unor termeni din limbajele consacrate ale Forțelor Navale de peste ocean a marginalizat substantivul **mus**, impunându-l pe cel de **cadet**. Din păcate, nici acesta nu a acceptat femininul **cadetă**. Încă. (Ion Burghișan)

MM V Gabriela IONICĂ,
(Maistru timonier DgM30)

Notiziario della Marina (septembrie 2004). Din sumar: Marina Militară italiană în lupta împotriva proliferării armelor de distrugere în masă • Prima ambarcare pe nava școală *Palinuro* (campania de instrucție 2004) • Lansarea la apă a portavionului *Cavour* (un dosar consistent, bogat ilustrat, despre lansarea la apă a „cele mai mari și mai moderne nave militare din istoria Italiei”, intrarea în serviciu este prevăzută pentru anul 2007).

Cols Bleus. Le magazine de la Marine et de la Mer (nr.2717, 9 octombrie 2004). Un număr dominat – chiar de pe copertă cititorii află de „Marina rusă-marile manevre” – de manevrele comune pe care un grup naval din Rusia (format din submarinul nuclear de atac *Vepr* și distrugătorul *Admiral Chabanenko*) le-a executat pentru prima oară cu nave NATO și de escala în portul Brest. Paginile și titlurile articolelor („Lupta antisubmarină franco-rusă”, „Alături de marinarii francezi este plăcut să lucrezi pe mare”, „Escală la Saint-Michel”) sunt relevante în ceea ce privește semnificația evenimentelor pentru Marina Franceză. Semnalăm unul dintre detaliile care dau nobletea unei marine: „A fost demarată producția insinelor forțelor de suprafață ale marinei franceze”. Pe când și la noi? Revista se găsește și pe internet la adresa www.defense.fr/marine.

All Hands (noiembrie 2004). Cover story-ul, „Destinația Japonia”, caută să explice de ce mulți militari americani din U.S.Navy care servesc în Japonia ajung să se simtă confuzi într-un astfel de mediu. Ca urmare, mulți dintre ei preferă siguranța oferită de baza navală și nu realizează niciodată că adevăratul motiv pentru care servesc în Japonia nu se găsește la bordul navelor ci dincolo de porțile bazei. Din sumar: • „În luptă cu focul” – o navă scoasă din serviciu acum 40 de ani continuă să servească flotei ca laborator de cercetări navale pentru studierea incendiilor la bord • „Un cămin pentru eroi” (contribuțiile lunare ale cadrelor de azi din U.S.Navy asigură un cămin pentru eroii de ieri). (B.D.)

Ochiul Flotei în istorie

Ochiul Flotei în istorie este o rubrică foto care vă propune cele mai reușite instantanee din istoria Marinei Militare Române.

Rubrică realizată cu sprijinul Muzeului Academiei Navale „Mircea cel Bătrân“

Delfinul

1938. Masa pe timp bun pe primul submarin românesc, *Delfinul*.

Pe canoniera Ghiculescu

18 septembrie 1837. Campanie hidrografică în Marea Neagră. Cazarma echipajului.

N.M.S. Mărăști

Ianuarie 1941, Marea
Neagră. Artileria antiaeriană
de la bordul distrugătorului
NMS Mărăști.

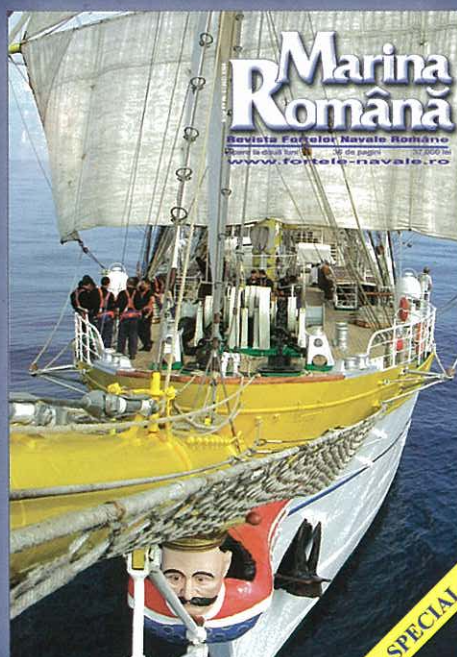
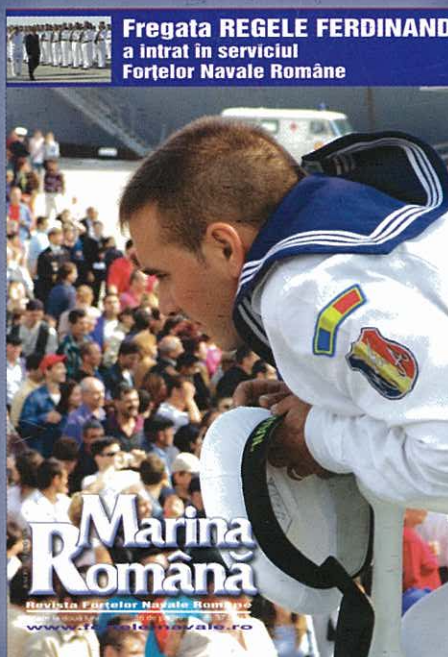
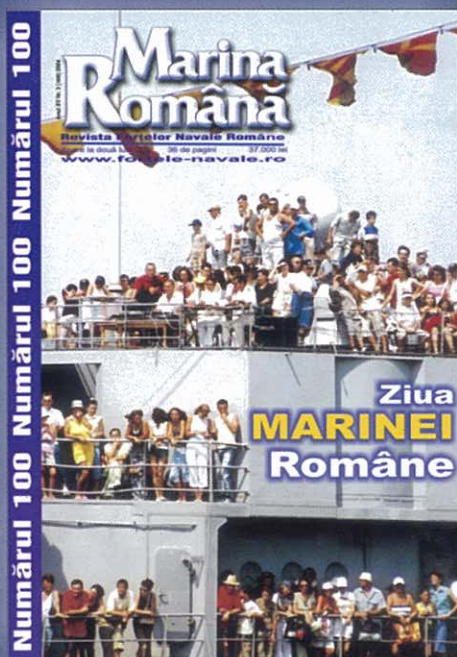
Volei la Școala Navală

16 mai 1936. Meci de volei în curtea
Școlii Navale din Constanța, (în
prezent Muzeul Marinei Române)
între anul II și III punte.

Regina Maria

Martie 1938.
Distrugătorul *Regina Maria*
în Marea Neagră.

MARINA ROMÂNĂ 2004